

[1979 ஏப்ரல் 21]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இப்பொழுது விவாதத்திற்கு வந்திருக்கும் பொழுது, அவற்றைப் படிக்காமலே, இங்கே விவாதித்தால், உண்மையிலேயே அது எந்த நிலையிலே இருக்கும் என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். ஆகவே, இனிமேலாவது, இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வதுதான், தாங்கள் எங்களுக்கு அளிக்கின்ற பாதுகாப்பு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நச்சயமாக, இது குறித்து விசாரித்து, எதிர்காலத்தில் இவ்வாறு இல்லாமலிருக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

(7) வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80 வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண்—24: தொழில்கள்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகின்றேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 24 — தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10, 72, 53, 000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. எஸ். சதாசிவம்: தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மாவட்டம் அரசுக் குறிச்சி சட்டமன்ற தொகுதிக்குள், வெங்கை கற்கள் ஏராளமாக எடுக்கப்பட்டு, வெளி மாகாணங்களுக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்புவதைத் தடுத்து அப்பகுதியிலே ஒரு தொழிற்சாலை அமைப்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண்—24 — தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10, 72, 53, 000ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல்: தலைவர் அவர்களே, பழனி வட்டம் நரிக்கல்பட்டிப் பகுதியில் நூரந்தரத் தொழிற்சாலை எதுவும்ல்லாததால் அப்பகுதியில் அரசுத் துறைமூலம் நிரந்தர தொழில் மையம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

1979 ஏப்ரல் 21]

“மானியக் கோரிக்கை எண்—24 தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 10,72,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: தலைவர் அவர்களே கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

மானியக் கோரிக்கை எண் 24 — தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 10,72,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 24 தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 10,72,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 51—தொழில் வளர்ச்சி
மூல்தனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண்—51 தொழில் வளர்ச்சி மூல்தனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,39,39,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்: தலைவர் அவர்களே, பாபநாசம் தாலுக்காவில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை நிறுவுவதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண்—51 தொழில் வளர்ச்சி மூல்தனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 5,39,39,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 21]

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 51— தொழில் வளர்ச்சி மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,39,39,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க

“மானியக் கோரிக்கை எண்— 51 தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,39,39,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

THIRU SALEM M. ARUMUGAM: Sir, to discuss the failure of the Government to nationalise major Industries in this State, I move—

“That the allotment of Rs. 5,39,39,000 under Demand No. 51, Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத் திற்காக வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதான கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் அவைமுன் வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றில் இருப்பதை நான் படித்ததாக குறிப்பேட்டில் எற்றுக்கொண்டு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தை வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. நா. சுந்தரராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கோரிக்கை எண்— 24, 51 ஐயும் தொழில், தொழில் வளர்ச்சிக் குறித்த மூலதனச் செலவு என்கிற மானியக் கோரிக்கைகளிலே என்னுடைய கட்சியினுடைய சார்பிலே பேசுவதற்கு அனுமதித்ததற்காக முதலில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதன்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூறவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

குறிப்பாக இன்றையதினம் தமிழ்நாடு தொழில் வளத்திலே முன்னேறிய மாநிலங்களில் ஒன்றாக கருதப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு காரணம் மாபெரும் தலைவர் காமராசர்தான் என்று சொல்வதிலே பெருமை அடைகிறேன். அவருடைய அமைச்சரவையிலே தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. ஆ. வெங்கட்ராமன் அவர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியித்த நிக் சொள்ளகடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் தமிழகத்திலே இருக்கிற மிகப் பெரிய தொழில்கள் எல்லாம் பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ், செலம் உருக்காலை, மற்றும் சில பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் தலைவர் காமராசர் முதலமைச்சராக இருந்தகாலத்திலே தமிழகத்திலே நிறுவப்பட்டது. அவருடைய சீரிய தலைமையிலே, ஒழுக்கமான தலைமையிலே மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து போராடிபெற்றவைகள் இந்தத் தொழிற் சாலைகள். அவருக்குப் பின்னால் தமிழக அரசின் ஆட்சியிலே மாறுதல் ஏற்பட்டதன் காரணமாகஎந்தப் புதிய தொழில்களும் தமிழகத்திலே ஏற்படவில்லை. அதற்குப்பின்னால் வந்த ஆட்சியிலே இருந்த தொழில் அமைச்சர்களோ அல்லது அமைச்சரோ அவர்களுக்குத் தெரிந்தவர்களுக்கோ அல்லது உறவினர்களுக்கோ பயன் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக பல கிராமங்களிலே தொழில்களை நிறுவிவிட்டு இப்போது அங்கேயெல்லாம் கச்சாப் பொருள் கிடைக்காமல் மூலப் பொருள் கிடைக்காமல் தொழில்கள் முடங்கிக்கிடக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக திருப்பத்தூர் வட்டாரத்திலே இருக்கிற மிகப் பெரிய தொழிற்சாலை ஒன்று இன்றையதினம் கச்சாப் பொருள் இல்லாமல், மூலப் பொருள் இல்லாமல் மூடப்பட்டிருக்கிறது, அவர்கள் பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ்ஸில் இருந்து காண்டிராக்ட் பெற்று தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டிய அவலமான நிலைமையில் அந்தத் தொழிற்சாலை நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது.

எந்தெந்தப் பகுதியில் மூலப் பொருள் கிடைக்கும் கச்சாப் பொருள் கிடைக்கும் என்று பார்த்து அந்த நோக்கத்தோடு காரியங்களை ஆற்றினால் தமிழகத்தில் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கும். திருப்பத்தூர் பகுதியிலே ஒரு டயர் பேக்டரியை உருவாக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்கள் அப்படி உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருப்பவர்களாக இருந்தால் கனியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் அந்த டயர் பேக்டரியை ரப்பர் தொழிற்சாலையை உருவாக்க வேண்டும். ஆரம்பித்தார்களா இல்லை.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

அல்லது ரப்பர் பாக்டரியை ஆரம்பித்தார். ஆனால் அது போன்ற சில காரியங்களை, ஏதோ தங்களுடைய தொகுதியில், தங்களுடைய மாவட்டத்தில் தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்ற குறுகிய நோக்கில், செய்து கொண்டு இருந்தார்களே தவிர, பரந்த மனோபாவத்தில் தமிழ்நாட்டில் தொழில்கள் முன்னேற வேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களுக்கு இருந்து இருக்குமாயினால், தமிழ்நாட்டில் எங்கே தேவை இருக்கிறதோ, எங்கே மூலப்பொருள்கள் அதிகமாக கிடைக்கிறதோ, எங்கே கூலியாட்கள் குறைவான ஊதியத்திற்குக் கிடைக்கிறார்களோ அங்கே தொழில்கள் ஆரம்பித்து இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட தவறுகள் இன்றையதினமும் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

(முற்பகல் 10-30)

திருச்சியில் பாய்லர் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்ததற்கு காமராஜர் அவர்களுக்குத்தான் தமிழ்நாட்டு மக்கள் நன்றி சொல்லவேண்டும். இந்த அரசாங்கமும் காமராஜர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறது. யுகோஸ்லோவியாவில் இருந்து வந்த வல்லுநர்கள் தமிழ்நாட்டில் எந்த இடத்திலும் அந்த தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க லாயக்கு இல்லை என்று சொன்ன நேரத்தில், திருச்சியில் திருவெறும்பூரில் இருக்கிற பகுதியில் அதை ஆரம்பிக்கலாம், காவிரி நீர் வரும். என்று சொல்லி காண்பித்தார்கள். அந்த இடத்தை அவர்கள் சென்று பார்த்து விட்டு, அந்த திருவெறும்பூரைப்போல் இந்தியாவிலேயே எங்கும் இடம் இல்லை என்று சொல்லி அந்த இடத்திலேயே ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்று விட்டார்கள். அதன் காரணமாக இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான பேருக்கு வேலை, அன்னிய செலவாணி ஏராளம், திருச்சி நகரமே அதன் காரணமாக ஒரு பொலிவைப் பெற்று வளர்ந்து வருகிறது என்று பெருமைப்படுகிறேன்.

சிறு தொழில் மையம் ஆரம்பிக்கும் திட்டம் அறிவித்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை தமிழகத்தில் அந்த திட்டத்தை சரிவர ஆரம்பிக்கவில்லை. அதிகாரிகள் எங்கே அந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று எண்ணி அந்த முறையில் செயல்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாவட்ட மையத்திற்கு தேவைப்படும் அதிகாரிகளை வெளிச்சந்தையில் மாடுவாங்குவது போல் செய்யாமல், நல்ல திறமை வாய்ந்தவர்களை, அதில் ஆர்வம் உள்ளவர்களைப்போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெறும் அதிகாரிகளை போட்டு விட்டால் மட்டும் போதாது. ஆகவே, அந்த முறையில் சிறு தொழில்களை ஊக்குவிக்க அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதில் இருந்த சட்டங்களில் இருந்த கஷ்டங்களைக் குறைத்து ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி அறிவித்து இருப்பது பாரட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். குறிப்பாக கடந்த காலத்தில் ஒரு உரிமம் ஒருவன் வாங்கவேண்டுமானால் அவர் நடையாக நடந்து ஒரு இரண்டாண்டு காலம் பல்வேறு அலுவலங்களுக்குச் சென்றால்தான் வாங்க முடியும். அதைப் போக்கும்வகையில், பஞ்சாயத்துகளோ, பஞ்சாயத்து ஒன்றியமோ விண்ணப்பங்களை பரிசீலித்து முடிவான ஆணை பிறப்பிக்கும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மாவட்ட தொழில் மையத்தின் மேலாளரையும், தொழிற்சாலை ஆய்வாளரையும், மாவட்ட சுகாதார அதிகாரியையும், கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரிகளையும், கொண்ட ஒரு குழு நிர்மானிக்கப்பட்டு அந்தக் குழு மாதம் ஒரு முறை கூடி நிலுவையில் உள்ள எல்லா விண்ணப்பங்களையும் பரிசீலித்து தேவையான உரிமங்கள் வழங்குவதற்கு வழி வகை செய்"ம் என்று இந்தக் குறிப்பிலே கூறப்பட்டுள்ளது. இது திட்டமாக இருந்தால் போதாது. அதைச் செயல்படுத்த முன் வரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் இந்த 3 ஆண்டுகாலத் திற்குள் தமிழகத்தில் தொழில் புரட்சியை ஏற்படுத்திய பெருமை உங்களுக்கு வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் ஏதோ அதிகாரிகள் வந்து செல்வது போல், 5 ஆண்டுகாலம் வந்தோம், ஆட்சி செய்தோம் என்ற நிலைதான் ஏற்படும். அப்படி 5 ஆண்டு காலத்திற்கு வந்திருந்துவிட்டுப் போவது என்றால் அதில் பெருமை அல்ல. 5 ஆண்டுகாலத்திலே இவ்வளவு தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்கினோம் என்ற அளவில் பெயர் இருக்க வேண்டும்.

அடுத்ததாக மின் இணைப்பைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. மின் இணைப்பிலே நீங்கள் சில செளகரியங்கள் செய்து கொடுத்தாலும் கூட நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மின் இணைப்பைப் பொறுத்தவரையில் அங்கங்கே இருக்கக் கூடிய சில அதிகாரிகள் அனுமதி வழங்கலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமை எப்படி இருக்கிறது. சாதாரணத் தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வருவதற்கு முன்பே மின் துண்டிப்பு இருக்கும் என்று சொல்வதில்லை. தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் சென்று வேலையை ஆரம்பித்த பிறகு மின் துண்டிப்பு செய்யப்படுகிறது. இதன் காரணத்தால் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற சம்பளத்தில் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே தொழிற்சாலைகளில் மின் துண்டிப்பு செய்வதால் தொழிலாளிகள் தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். முதலாளிகள் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

அதே போல கெமிக்கல் தொழிற்சாலைகள். கெமிக்கல் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி ஆகின்ற நேரத்தில் மின்சாரம் துண்டிப்பு செய்யப்படுகிறது. அதனால் அங்கே செய்து கொண்டிருந்த வேலை அத்தனையும் அப்படியே நிறுத்தப்பட்டு விடுகிறது. இதனால் பல பொருட்கள் வீனாகப் போய்விடுகின்றன. ஆகவே அங்கே உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே, மின் துண்டிப்புசெய்யப்படவேண்டிய நேரத்திலே நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்றாலும் மின் துண்டிப்பு வரப்போகின்ற நிலைமை ஏற்படும் என்று தெரிந்த உடன் முன் அறிவிப்பு கொடுத்து விட்டே வண்டும். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டால் முன் எச்சரிக்கையாக இருந்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல தொழிலதிபர்கள் தங்கள் பணி முறைகளை அமைத்துக் கொள்வார்கள். இப்போது செய்யப்படுகின்ற மின் துண்டிப்பால் தமிழ் நாட்டில் வேலை வாய்ப்புகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் அதிபர்கள் தொழிற் சாலைகளைத் துவங்குவதற்கே பயப்படுகிறார்கள். அவர்கள் நம்பிக்கையோடு தொழிற் சாலைகளைத் துவங்க முன்வருவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றையதினம் 1980-ம் ஆண்டிலே குறைந்தது ஒரு இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்படலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதாக அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கடுத்த கட்டமாக 40 ஆயிரம் பேர்கள் தீப்பெட்டித் தொழிலிலே ஈடுபடுவார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இரண்டு தொழில்களில் மட்டும் அதிகமான நபர்கள் ஈடுபடுவார்கள் என்று சொன்னால் மற்ற திட்டங்கள் எப்படி ஏற்படப்போகிறது என்பது தெரியவில்லை. இங்கே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் தொழில் மையங்களை ஏற்படுத்தி அதிகமான தொழில்களை ஏற்படுத்தி, அதிகமானபேர் பணிபுரிகிற வகையிலே திட்டங்களை அமைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தமிழ்நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க முடியும். அப்படி இல்லாமல், ஏதோ படித்துப்பட்டம் பெற்றுவிட்ட பட்டதாரிகளுக்கு மாதம் 20 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்றெல்லாம் கொடுத்துவிட்டால் பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடப் போவதில்லை. ஆகவே, தொழில் பெருகினால் தான் தமிழ்நாட்டில் ஒரு தொழில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தினோம் என்று சொல்ல முடியும்.

இன்றையதினம் பஞ்சாப் மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தொழில் வளர்ச்சியும், விவாசய வளர்ச்சியும் அதிகரித்திருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் காரணம் அன்றைய முதலமைச்சர் சர்தார் கெய்ரான் அவர்கள் சட்டங்களைப் பார்க்காமல், வேறு எதையும் பார்க்காமல் தீவிரமான முறையிலே திட்டங்களைச் செயல்படுத்தினார்கள். அவர் தவறு செய்தார் என்ற ஒரு பெயர் இருந்தாலும் கூட பாராட்டத் தகுந்த அளவிலே தொழில்களைப் பெருக்கினார். அதனைப் பண்டித ஜவஹர் லால் நேரு அவர்கள் கூடப் பாராட்டினார்கள். மேலும்,

1979 ஏப்ரல் 21] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

“கெய்ரான் போன்ற மனிதன் பஞ்சாபிலே பிறக்காமல் இருந்திருந்தால் பஞ்சாப் மிக மிகப் பின்தங்கிய மாநிலமாக மாறி இருக்குமே தவிர இவ்வளவு பெருமைப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்க முடியாது” என்று அங்கே உள்ள மக்கள் பேசக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. அந்த அளவிற்கு இங்கே திட்டங்கள் போடப்படவேண்டும். இரண்டாண்டு காலம் முடிந்துவிட்டது. இன்னும் 2½ ஆண்டு அல்லது 3 ஆண்டுகள் இருக்கின்றன. அதற்குள் எப்படித் திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படப் போகிறார்களோ என்ற அய்யப்பாடு இருக்கிறது. ஆகவே சீக்கிரமாகத் திட்டங்களைத் தீட்டுங்கள். தயவு செய்து அதிலே தனி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தொழில் வளம் பெருக வேண்டும் என்று சொன்னால் அதிக அக்கறை செலுத்துங்கள். மத்திய அரசினுடைய கொள்கையை எதிர்பார்க்காதீர்கள். உங்களுக்கென்று தனிக் கொள்கையை அமைத்துக்கொள்ளுங்கள். மத்திய அரசின் தொழில் கொள்கையைத் தான் பார்க்கின்றோமே எப்படிப்பட்ட பின்தங்கியக் கொள்கை என்று. கொக்கோ கோலா நிறுவனத்தைப்பொறுத்தவரையில் எடுத்த முடிவு, பெல்கம்பெனியை சீமென் நிறுவனத்தோடு இணைத்தமை, ஜாக்குவார் விமானம் வாங்கியது போன்றவற்றில் எல்லாம் தான் மத்திய அரசினுடைய கொள்கைதான் தெரிகிறதே. கொக்கோ கோலா நிறுவனத்தாரிடம் மத்திய அரசு இரண்டு குறிப்புக்களைக் கொடுத்தது. அதாவது பங்கு தரவேண்டும் என்றும் கொக்கோ கோலா தயாரிப்பதற்குரிய பொருட்கள் அதாவது கண்டென்ட்ஸ் என்ன என்றும் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் பங்கு வேண்டும் என்றால் தருகிறோம், ஆனால் எப்படிச் செய்கிறோம் என்னென்ன சேர்க்கிறோம் என்பதைச் சொல்ல மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். உடனே மத்திய அரசு அந்தக் கம்பெனியை அங்கே இருந்து எடுத்துவிடும்படிச் சொன்னது. அமெரிக்காக்காரன் கெட்டிக்காரன், அவன் அந்தக் கம்பெனியைக் கொண்டுபோய் நேபாளத்திலே அமைத்து தொழிலை ஆரம்பித்து விட்டான். அப்படி நேபாளத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்ட பிறகு அங்கே இருந்து கொக்கோகோலா இங்கே வருகிறது, முதலில் தடை செய்யப்பட்டு விட்ட அந்தக் கொக்கோகோலா நேபாளத்திலிருந்து இங்கே வருகிறது.

(முற்பகல் 10-40)

நேபாளத்திலிருந்து இந்தியாவிற்கு கோகோ-கோலா வருவதை இந்திய அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை; தடையும் செய்ய முடியவில்லை. காரணம், இந்திய அரசாங்கத்திற்கும், நேபாளத்திற்கும் ஒரு உடன்படிக்கை இருக்கிறது. எனவே, இந்தக் கொள்கையை நீங்கள் பின்பற்றாதீர்கள் உறுதியான கொள்கையை பின்பற்றி, திட்டங்கள் போட வேண்டும். யாரோ சொல்கிறார்கள் என்பதற்காகச் செய்யாதீர்கள்.

இன்றையதினம் பட்டாசுத் தொழிற்சாலை, தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை இந்தியாவிலேயே மிக முக்கியமான தொழிற்சாலைகள். பட்டாசு பல வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

தீப்பெட்டிகளுக்கு வெளிநாட்டில் அதிகமான கிராக்கியிருக்கிறது. காரணம், அங்குள்ள சீதோஷண நிலை காரணமாக அவர்களால் தீப்பெட்டிகளை உற்பத்தி செய்ய முடியாது. நமது தீப்பெட்டிகளுக்கு ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா, தென்கிழக்கு ஆசியா போன்ற நாடுகளில் அதிகமான கிராக்கியிருக்கிறது. ஒரு தீப்பெட்டியின் விலை 60, 70 பைசாவாக இருக்கிறது. நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால், நமக்கு அதிகமான வெளிநாட்டுச் செலாவணி கிடைக்கும்; அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். தொழிற்சாலைகளை பெருக்கிய பங்கை நாம் செய்ய முடியும்.

அடுத்து, முந்திரி பருப்புத் தொழிற்சாலைகள் பல தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் மூடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? மத்திய அரசாங்கத்தால் அதற்கான மானியம் வழங்கப்படவில்லை என்பது ஒன்று. இரண்டாவது, இருக்கக்கூடிய நிலங்களிலும் அரசுக்குச் சொந்தமான காடுகளிலும் இப்போது யூகலிப்டஸ் மரங்களை வளர்ப்பதும் ஆகும். முந்திரிச் செடிகளை இப்போது நடுவ தில்லை. ஆகவே, அரசாங்கத்தின்கீழ் இருக்கக்கூடிய காடுகளிலே, இனிமேல் யூகலிப்டஸ் மரங்களை வெட்டியபிறகு, இந்த முந்திரிச் செடிகளை நடுங்கள். ஐந்தாண்டுகளில் முந்திரி உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால், அந்நிய செலாவணி கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தில் நீங்கள் ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டுத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், உலகத்திலேயே இந்தியா ஐந்தாவது இடத்தை வகிக்கிறது. உலகத்தின் உற்பத்தி 47,800 மெட்ரிக் டன்கள். இந்தியாவிலே உற்பத்தியாவது 2,800 டன்கள் உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் இதில் தமிழகத்தில் 50,000 கிலோதான் உற்பத்தியாகிறது. 50,000 கிலோ உற்பத்தி செய்தால், நாம் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். நமக்குத் தேவை 6 இலட்சம்கிலோ என்றால் இந்த 6 இலட்சம் கிலோப்படையும் முழு மூச்சுடன் உற்பத்தி செய்ய ஈடுப்பட்டால், கிட்டத்தட்ட 12 இலட்சம் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். இதனால், மக்களிடையே வருமானம் பெருகும். அதனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். அந்த வகையில் இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தனிக்கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

எல்லா இலாகாக்களையும் ஒன்றாக சேர்த்து வைத்திருப்பதைவிட, அவைகளை தனித்தனியாக பைபர்டேட் பண்ணுவது நல்லது. 1957ல் பி.டபிள்யூ.ஐ.. என்று ஒரு இலாகாதான் இருந்தது. பின்னால், இந்த இலாகா, பி.டபிள்யூ.ஐ., மின்சாரம், இரிகேஷன், ஹைவேஸ் என்று இன்னும் பல இலாகாக்களாக தனித்தனியாக பிரிக்கப்பட்டது. மின்சாரத்

1979 ஏப்ரல் 21] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

துறைக்கு ஒரு அமைச்சர்; பி.டபிள்யூ.டீ.க்கு ஒரு அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு குழந்தைவேலு. இப்படி தனித்தனியாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி தனித்தனியாக பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால், அவைகளிலே அதிக கவனம் செலுத்த முடிகிறது.

அதைப்போல் தொழில் இலாகாவிலும் பிரிவினை செய்யுங்கள். ஏதோ அவர்களுக்கு இப்போது இருக்கின்ற அதிகாரங்களை குறைத்து விடுங்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. பிரித்துக் கொடுத்தால்தான் இதில் அக்கரை செலுத்த முடியும்.

பட்டுத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு அதிகமான இடங்களில் பயிரிடப்பட்டு அதிகமாக வருவாயை ஈட்டவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக போடப்பட்டிருக்கின்ற 'மேப்'பைப் பார்த்தால் புதுக்கோட்டையில் இந்தப் பட்டு வளர்ப்பு பற்றி எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. புதுக்கோட்டை என்ன பாவம் செய்தது? புதுக்கோட்டை மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். அங்குள்ள மக்கள் மூன்று நேரம் சாப்பிடுவதற்கு வழியில்லாமல் இரண்டு நேரம் தான் சாப்பிடுகிறார்கள். நீங்கள் இந்தத் தொழிலை புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலும் ஆரம்பித்தால் அங்குள்ள மக்கள் மூன்றாவது நேரம் சாப்பிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தென்னை மரங்களிலிருந்து கிடைக்கின்ற நாரை எடுத்து ஏற்படுத்துகின்ற தொழிற்சாலை. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற கடற்கரையோரங்களில் எல்லாம் அத்தனை பகுதிகளிலும் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கலாம். தென்னை மரங்கள் அவ்வளவு அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்கின்ற இந்த தென்னை நார்களுக்கு விற்பனை செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜப்பானிலிருந்து இங்கே சிலர் வந்ததாக தெரிகிறது. ஜப்பானில் இப்படிப்பட்ட நார் மிகவும் தேவையாக இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு இந்த நாரை ஏற்றுமதி செய்வோமேயானால் நமக்கு அதிகமாக அன்னிய செலாவணி கிடைக்கும். இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் ஏனைய நாடுகளுக்கு இல்லாத வசதி வாய்ப்பு நமக்கு இருக்கிறது, ஏறத்தாழ தமிழ்நாடு முழுவதும் கடற்கரைப் பகுதியிலுக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் தென்னைமரங்கள் இருக்கின்றன. இங்கெல்லாம் நார்கள் உற்பத்திச் செய்யப்படுகிறது. நிறைய தேங்காய் மட்டை கிடைக்கிறது. இங்கு கிடைக்கின்ற நார்கள் மிக உயர்ந்த ரகமாக இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அதிகமான தொழிற்சாலையை ஆரம்பியுங்கள். இதற்கு விற்பனை யாவதற்கு தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஆந்திர மாநிலத்திற்கு அனுப்பலாமா, குஜராத் மாநிலத்திற்கு அனுப்பலாமா என்று பார்ப்பதைவிட வெளிநாடுகளில் சென்று இதற்கு ப்ரமோஷன்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஆர்டர்கள் கிடைத்தால் அவற்றுக்கெல்லாம் ஏற்றுமதி செய்து அனுப்புவதற்கு வேண்டிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் உருவாக்க வேண்டும். ஏராளமான அளவில் இந்த நார்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா, அதற்கான மார்க்கட் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். இதற்காக அதிகாரிகளை அனுப்புவார்கள். எதற்கெல்லாமோ அதிகாரிகளை அனுப்புகிறீர்கள். குறிப்பாக இந்தத் தொழிலுக்கு நல்ல மார்க்கட், நல்ல சந்தை இருக்கிறதா என்று போய் பாருங்கள். அதன் மூலம் இந்தத் தொழிலை பெருக்குங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு முக்கியமான பிரச்சனை ஒன்று, முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே அறிவித்தார்கள். பிளாக் க்ரான்ட் ஸ்டோன் எடுக்கும் தொழில் தேசியமயமாக்கப்படும் என்று அறிவித்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிறது. இதற்காக தனி அதிகாரிகள் 'டாமின்' என்ற நிறுவனமும் அமைக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக டாக்டர் சரவணன் என்ற நிபுணரை நியமித்திருப்பதாக தெரிகிறது. அவர் ஒரு பேராசிரியர். இப்போது பேராசிரியராக இருப்பவர். இவரால் இந்தத் தொழிலை பிரமோஷன் பண்ண முடியுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. அவர் நிரம்ப அறிவாற்றல் உள்ளவர். அதை யாரும் குறை கூறவில்லை. ஆனால் இதுவரை இந்தக் கொள்கை அறிவிக்கப் பட்டு ஒன்றரை கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்தை கொண்டு வரலாம் என்றும், இதில் 65 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு லாபம் கிடைக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 1977-ல் சொல்லப்பட்டது. 1979 வரை என்ன செய்தார்கள்? அங்கே என்ன வேலை நடந்திருக்கிறது? அங்கே வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் எல்லாம் சும்மா இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போது எந்தவிதமான வேலைக்கும் டோகாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றால் 'டாமின்' மூலம் தனிநபர்களுக்கு இதில் அனுமதி வழங்கப்படுமா என்பதும் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி முடிவு செய்வதற்கு இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகும் என்று தெரிகிறது. அப்படியானால் இந்தத் திட்டம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும். எப்போது வேலை தொடங்கப்படும். எப்போது தொழிலாளர்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்வார்கள், எப்போது வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் போகிறார்கள், எப்போது அந்நிய செலாவணியை சம்பாதிக்கப் போகிறார்கள்? இவற்றில் எல்லாம் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். காலம் தாழ்த்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது, இன்னும் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டே காலம் தாழ்த்திக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. இப்படி சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தால். இன்னும் 100 ஆண்டுகள் கழித்த பின்னாலும் சுதந்திரம் கிடைத்து 100 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

என்ற கோஷங்களை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. வேகமாக திட்டங்களை செயல்படுத்த முன்வரவேண்டும். அதே நேரத்தில் லாபமும் இல்லை நஷ்டமும் இல்லை என்று மட்டும் சொல்லி யிருப்பதில் பலனில்லை. திட்டங்களை எல்லாம் விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

சுண்ணாம்பு கற்கள் இருக்கின்ற இடத்தைப் பற்றி ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அது உண்மையாக இருக்குமானால் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி கவனிக்க வேண்டும். 10 ஏக்கர் வரையிருந்தால் அந்த சுண்ணாம்பு கற்கள் வெட்டி எடுக்கும் தொழிலை தனியார்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், அதற்கு மேல் இருக்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் தொழில்கள் பொது உடமையாக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-50)

10 ஏக்கர்களுக்கு உள்ளடங்கியுள்ள நிலத்தை வைத்திருக்கும் பல நபர்கள், அந்தப் பகுதிகளிலே இந்தத் தொழிலை மேற் கொள்ள வேண்டும் என்று மனு கொடுத்து, அது இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்து, அரசாங்கமும் அதை பரிசீலித்து, அது இப்போது முதல் அமைச்சரின் கையெழுத்திற்காக காத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நான் உள்ளபடியே கேட்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கை 10 ஏக்கர்களுக்கு உள்ளடங்கி இருந்தால் அனுமதி அளிப்பதென்று. எனவே, அப்படி ஒப்புதல் அளிப்பதாக இருந்தால் அளித்து விடுங்கள் அல்லது ஒப்புதல் அளிக்க முடியாது என்று சொன்னால், அவைகளை ரத்து செய்து விடுங்கள்; அவைகளையும் அரசாங்கத்தின் கொத்து என்று அறிவித்து விடுங்கள்; ஆனால் அவர்களை காத்த வைப்பதில், அரசாங்கத்திற்கு இதிலே அரசியல் ஒன்றும் இல்லை. தினசரி நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் எங்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுங்கள், நிறைவேற்றுங்கள் என்று கேட்பதாக அறிகிறேன். எனவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்தி, ஆராய்ந்து, உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும். காரணம், இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை.

மதுரை மாநகரில், தெற்குத் தெருவிலே சிறு தொழிலாளி ஒருவர் கிளிஞ்சலையும், சுண்ணாம்பையும் கலந்து, அதை வெல்டிங்கிற்காக மூலப் பொருளாக உபயோகப்படுத்துகிறார் என்றும், அதனால் அவர் தினமும் கிட்டத்தட்ட 100 ரூபாய் சம்பாதிப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. சாதாரண ஒரு தொழிலாளி இதிலே கிட்டத்தட்ட 100, 200 சம்பாதிக்கிறார் என்றால், இதிலே அரசு தயக்கம் காட்டுவதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதனால் லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அப்படியிருக்கும்போது, இந்தத் தொழிலை

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

ஏன் முடக்க வேண்டும்? உங்கள் திட்டத்திற்கு இது காதகமாக இருந்தாலும், பாதகமாக இருந்தாலும் அல்லது எதுவாக இருந்தாலும், இதிலே முடிவெடுப்பதிலே உடனடியாக எடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காரணம் delay leads to corruption

இதைத் தான், காலம் தாழ்த்துவது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று ஐவகர்லால் நேரு அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

I am not interested in excuses for the delay. But I am interested only in things being done.

காரணம் கூறுவதில் பிரயோஜனமில்லை. காரியங்கள் நடந்தாக வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அதனால், ஏதாவது செய்வதாக இருந்தால், அதை உடனடியாக காலதாமதம் இல்லாமல் செய்யுங்கள். ஐந்தாண்டுகள் ரூல் செய்யப் போகிறீர்களோ, இல்லையோ அதற்குள் செய்யுங்கள். இல்லை, யாரோ ஆட்சி பண்ணுவார்கள், அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்றால், சுமமா இருங்கள்.

அடுத்து, இன்றைய தினம் இந்தத் தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் சில இடங்களிலே இதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக வெள்ளையன் டாக்கா மஸ்லீன் துணியை நெய்தவர்களுடைய கட்டைவிரலை வெட்டியது போல், ஒரு மோதிரத்திற்குள் சேலையை உள்ளே விடமுடியும் என்ற அளவிற்கு திறமையான தொழிலாக இருந்த இந்த டாக்கா மஸ்லீன், பெரியவர்கள் சொல்லிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நான் சிறியவன், நான் கூற விரும்புவது எல்லாம் எல்லா அதிகாரங்களையும் நீங்களே வைத்துக் கொண்டிராமல், தயவு செய்து அதிகாரிகளிடத்திலும் கொஞ்சம் அதிகாரங்களைக் கொடுங்கள். டி-சென்ட்ரலைசேஷன் ஆப் பவர்ஸ் செய்யுங்கள். நீங்களே அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக ஒன்றும் முடியாது. ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது இங்கே தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏராளமான பேர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு நீங்கள் ஊக்கம் தரவேண்டும். அப்படி ஊக்கம் கொடுத்தால், இங்கே தொழிற்சாலைகள் பெருகி, அதனால் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். ஏன் உங்களுக்கு இந்த எண்ணம் வரவில்லை? காரணம் என்ன? அரசாங்கத்தின் கொள்கைதான் இதற்குக் காரணம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், இது ஒரு முக்கியமான துறை. இதைப்பற்றி எல்லா நேரங்களிலும் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே உற்பத்தியாகின்ற வேஷ்டிகள், துணிகள் இந்த நாட்டின் தேவைக்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்திலே இந்த நாட்டிலே உற்பத்தியாகும் வேஷ்டிகள் வெளி நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்கேயிருந்து வாங்கிவந்து, இங்கே நமக்கு 'பிரசன்ட்' செய்கிறார்கள். இது வேதனையாக

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

இருக்கிறது. எக்ஸ்போர்ட் குவாலிடி என்று சொல்லி, இதை எக்ஸ்போர்ட் செய்கிறார்களே தவிர, இந்தியாவிலே இதற்குத் தடை இருக்கிறது: இந்த எக்ஸ்போர்ட் குவாலிடி துணியை இங்கே உற்பத்தி செய்வதால், இங்கே உள்ளவர்கள் உடுத்தக் கூடாது?

இந்திய நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற வேஷ்டியை வெளிநாட்டில் சென்று வாங்கி இங்கே கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலை ஏன்? எக்ஸ்போர்ட் குவாலிடி என்ற வகையில் உற்பத்தி செய்யப்படுவது இங்கேயும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நிலையில் விற்கப்பட வேண்டும், தமிழர்கள் தான் வேட்டி கட்டுகிறார்கள், வெள்ளைக்காரனா வேட்டி கட்டுகிறான்? சீனாக்காரனா வேட்டி கட்டுகிறான்? தமிழ்நாட்டிலுள்ள தமிழர்கள் நல்ல வேட்டியைக் கட்ட எக்ஸ்போர்ட் குவாலிடி இங்கும் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும்.

ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீலைப் பொறுத்தவரை தவறோடு மோசடியும் நடப்பதாகத் தெரிகிறது. பிற்பட்ட பகுதிகளான புதுக்கோட்டை, தருமபுரி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் அரிசன மக்களுக்கு தொழில் செய்ய அதிகச் சலுகையை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் கொடுக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகளை யார் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்? சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் ஒரு சில வியாபாரிகள் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை முதலீடு செய்திருப்பவர்கள் கிராமப்புறங்களிலே ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல் தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்காக லைசென்ஸ் பெற்று இருப்பவர்களிடமிருந்து, அவர்கள் அசிஸ்டென்ட் டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரிஸ், எஸ். எஸ். ஐ. அனுமதி பெற்று தொழிலைத் துவங்க முனையும் நேரத்தில், இவர்கள் அவர்களிடம் சென்று பவர் ஆப் அடார்வி பெற்று புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் தொழில் துவங்க அளிக்கப்பட்ட கோட்டாவை இவர்கள் பெற்று சென்னை நகரத்திலேயே தொழிலை நடத்துகிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலே தொழில் முன்னேறுவதற்குப் பதிலாக கை மாறுகிற நிலை இருக்கிறது. இதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை டெலிபோன் பற்றாக்குறை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. எம். எல், ஏ.க்கள் ஹாஸ்டலிலேயே 1967-68-ல் வைத்த டெலிபோன்கள் தான் இருக்கின்றன. அந்த டெலிபோன்கள் வேலை செய்யாது. இருக்கிறது என்ற பெயரில் இருக்கின்றது. பெங்களூரில் நல்ல முறையில் டெலிபோன்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. நான் பேசினால் எதிரிக்குக் கேட்காது. எதிரி பேசினால் எனக்குக் கேட்காது. தமிழ்நாட்டில் டெலிபோன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் பெங்களூரில் இருப்பது போன்று இங்கும் ஒரு டெலிபோன் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை உருவாக்க போராட்டம் நடத்துங்கள் அல்லது கோரிக்கை வையுங்கள்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1979 ஏப்ரல் 21]

தமிழ்நாட்டில் டெலிபோன் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கூட டெலிபோன் கொடுக்கலாம் என்று அறிவிக்கப் போவதாக அறிகிறேன். அந்த வகையில் டெலிபோன் தொழிற்சாலையை அமைக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்நிய நாட்டு மூலதனத்தை இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வர, தமிழ்நாட்டுக்குக் கொண்டுவர அதிகமான அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பல்வேறு நாடுகளில் இருக்கும் இந்தியர்கள், குறிப்பாக தமிழர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். மலேஷியாவிலிருந்தும், சிங்கப்பூரிலிருந்தும் மட்டுந்தான் வெளியேற்றப்படாமல் இருக்கிறார்கள். ஜாவா, இந்தோனேஷியா, பர்மா, வியட்நாம், சிலோன், உகண்டா, நைஜீரியா ஆகிய நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் இந்தியர்களை தமிழ் வம்சாவழியினரை வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வடநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் நைஜீரியாவிலிருந்து அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்றால் விமானத்தை அனுப்பி திருப்ப அழைக்கிறார்கள். சிலசமயங்களில் அந்த நாட்டுக்கே திருப்பிக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். நாம் என்ன செய்கிறோம்? சிலோனிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவர்களை 'வாருங்கள் வாருங்கள்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அந்த நாட்டிலே பிறந்தவர்கள், அந்த நாட்டு பிரஜா உரிமை பெற்றவர்களை எப்படி வெளியே அனுப்புகிறார்கள்? பிஜித் தீவில் இந்திய வம்சாவழியினர் பிரதம மந்திரியாக வந்திருக்கிறார்கள். நாம் வருகிறவர்களை வாருங்கள் என்று கூறி வரவழைக்கிறோம். அவர்களுக்கு வளமான வாழ்க்கை கொடுக்க முடியவில்லை.

(முற்பகல் 11-00)

நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், மலேசியா, சிங்கப்பூர் நாடுகளில் இருக்கின்ற வசதிபடைத்தவர்கள் அல்ல, சாதாரண வசதி படைத்தவர்கள் அதிகமாகப் பணம் வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே தொழில் துவங்க ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் இங்கே அவர்களை ஊக்குவிக்கக்கூடிய வகையிலே திட்டங்கள் போடவில்லை, அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். என்ன பயம் தெரியுமா?

நாங்கள் தொழில்கள் ஆரம்பித்தால் இந்த அரசாங்கம் ஒத்துழைக்குமா? மின்சார வசதி செய்து தருமா? தண்ணீர் வசதி கிடைக்குமா? அதிகாரிகள் கெடுபிடி செய்வார்களாமே, மிரட்டுவார்களாமே, எங்களிடம் பணிவாகப் பேசமாட்டார்கள், தொழில் தொடங்க வேண்டாமென்று ஓடஓட விரட்டுவார்களாமே என்ற அச்சம் அவர்கள் இடத்திலே இருக்கிறதே தவிர, தொழில் தொடங்கும் ஆர்வம் இல்லை. தயவு செய்து இந்த அரசாங்கம் இந்திய ஹைகமிஷன் மூலமாக

1979 ஏப்ரல் 21] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

தொழில்கள் அவர்கள் தொடங்குவதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். பெரியவர்கள் எல்லாம் சொல்கிறார்கள், உங்களுடைய அரசாங்கம் சரியான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தவில்லை என்று சொல்கிறார்கள் குறிப்பாக கொட்கோ கோலா போன்ற சாதாரண ரெபரஷர் டிரிங்க்ஸ் தயாரிக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் தான் உருவாக்கவேண்டுமா? ஏன் ஐப்பான் போன்ற நாடுகளிடம் நாம் உறவு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்கள் எத்தனையோ விதமான மோட்டார் சைக்கிள்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

மெஸ்பி, யமாகா போன்ற மோட்டார் சைக்கிள்களை வெளியிடுகிறார்கள். அவர்கள் எந்த நாட்டோடு தொழில் உறவு வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தாலும், நாங்கள் இந்த நாட்டிலே 25 ஆண்டுகள் இருப்போம். இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழை மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுப்போம், 50 சதவீதத்தை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்வோம், மீதம் உள்ள 50 சதவீதத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி, 25 ஆண்டுகள் முடிந்தவுடன் அந்த தொழிற்சாலை உங்களுக்கே சொந்தம் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த வகையிலே நாம் வெளிநாடுகளோடு தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு ஐயின்ட் செக்டாரிலே அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தை கைகாட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய வேலையைத் தயவுசெய்து விட்டு விடுங்கள். எவ்வளவு நாளைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தை கைகாட்டிக்கொண்டு இருப்பது? நம் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை நாம் உயர்த்த வேண்டாமா? அந்தத் திட்டத்திலே இந்த ஆட்சி ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாடு சர்க்கரை நிறுவனம், (டாஸ்கோ) இங்கே அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. பேலன்ஸ் ஷீட் வாணியம்பாடி பகுதியிலே இரண்டு ஆண்டுகளாக கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. தஞ்சையிலே சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையில் விகிதாசாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அரிசன மக்களுக்கு எத்தனை சதவீதம், பின்தங்கியோருக்கு எத்தனை சதவீதம் என்றெல்லாம் போடப்பட்டிருந்தும் பின்தங்கியோர் அங்கே நிரப்பப்படவில்லை, வேறு யாரோ நிரப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்து யார் யாருக்கு எத்தனை சதவீதமோ, அந்த வீதப்படி நிரப்பப்படுவதற்கு உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். குறிப்பாக அங்கே இருக்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு தொழிற்சாலைகள் ஒன்று காவிரி மில், இன்னொன்று புதுக்கோட்டை டெக்ஸ்டைல்ஸ் இளக்கின்றன. காவிரி மில்லை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. இருந்தாலும் 50 சதவீதம் தொழிலாளர்களுக்குத் தான் வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அரசாங்கம் சிக் மில் என்று தான் எடுத்துக்கொண்டது. ஆனால் இன்னும் அது சிக்காகத்தான் இருக்கவேண்டுமா? டாக்டரிடம் வைத்தியம்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

பார்க்கப்போனால் பாதி குணம் ஆகியிருக்கிறது, பாதி குணமாக வில்லை என்றால் எப்படி? அந்த முறையில் இன்னும் சிக்காக இருக்கிறது. அது நியாயமில்லை. அந்த வகையிலே இன்னொரு பாராட்ட வேண்டிய அம்சம் அரசாங்கம் 31 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருப்பது. ஆனால் இன்னும் சிக் மில்லாக இருக்காமல் அதற்கு உத்வேகமும் ஆரோக்கியமும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், (மணியடிக்கப்பட்டது).

ஆகவே, அந்த வகையிலே இன்றைய தினம் புதுக் கோட்டையைப் பொறுத்த வரையிலும் நீங்கள் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, அங்கே இருக்கக் கூடிய பின்தங்கிய நிலைமையை மாற்றி, அதன் மூலமாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.

என்னுடைய பகுதியிலே குளுகோஸ் தொழிற்சாலை நிறுவப் படும் என்று முன்னால் அறிவிக்கப்பட்டது. 1972-ஆம் ஆண்டிலே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டம் இது. நாள் வரை நிறைவேற்றப் படாதது சற்று வருத்தத்தை தருகிறது. ஆகவே, குளுகோஸ் தொழிற்சாலையைத் திறக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இன்னொன்று புதுகோட்டை, மதுரை, இராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளை எதற்காக அரசாங்கம் பின்தங்கிய பகுதிகள் என்றவகையில் சலுகைகள் அளிக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அங்கே இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றுதான் பின் தங்கிய பகுதிகள் என்ற வகையில் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், புதுக்கோட்டை போன்ற பகுதிகளில், திருச்சியிலே இருக்கிற முதலாளிகள் எல்லாம் அங்கிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வந்து வேலை கொடுத்து, திருப்பி திருச்சிக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். ஆனால், புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர்கள் யாருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. டி. வி. எஸ். நிறுவனம், பாடி பிட்டிங் யூனிட் ஒன்றை புதுக்கோட்டையிலே நிறுவி இருக்கிறது. ஆனால், பணியாட்களை திருச்சியிலே இருந்து கொண்டு வந்து அமர்த்தியுள்ளது. மாவட்ட கலெக்டர் இத்தனை சதவீதம் புதுக்கோட்டை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தர வேண்டுமென்று கூறினாலும் அதை நிராகரித்து விட்டு, புதுக்கோட்டையிலே வாழக் கூடிய மக்களுக்கு, மாவட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரவில்லை. அரசாங்கம் சலுகை அளிக்கிறது என்று சொன்னால், நாள் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், அங்கே பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று அறிவிக்கும் போதே அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அதிகமாக முன்னுரிமை கொடுத்து, வேலை வாய்ப்பு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்ததாக என் பகுதியிலே, ஆலங்குடியிலே, காகித ஆலை ஒன்று நிறுவுவதாக இருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சர்கள் அதிக மான அக்கறை எடுத்து அதிகமான வேகத்தோடு, அந்தக்

. 979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

காகித ஆலை திட்டத்தை இந்த ஆண்டாவது ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச அனுமதி அளித்தமைக்குத் துணை தலைவருக்கும் நன்றி.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் மற்ற மாவட்டத் தொழிலாளர்களை வேலையில் வைக்கக் கூடாது என்று சொன்னார். 'சன்ஸ் ஆஃப் தி சாயில்' என்ற கொள்கையை அவர் கட்சி பின்பற்றுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : நான், சதவீதம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், வரக் கூடாது என்பது அல்ல. 'சன்ஸ் ஆஃப் தி சாயில்' எங்களுக்கு இல்லை. 'ஹோல் ஆஃப் இந்தியா'.

* திரு. எஸ். வி. இராமசாமி : இந்த மாமன்றத்திலே, சமர்ப்பித்துள்ள தொழில்கள், தொழில் மேம்பாடு என்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இணைத்துக் கொள்வது என்னுடைய கடமையுணர்வாகவும், களிப்பாகவும் இங்கே இருக்கிறது. பெரும் போருக்குப் பின்னாலே, மடிந்து விட்டோம், மாண்டு விட்டோம் என்ற நிலையிலே இருந்த ஜப்பான், இன்று உலகே போற்றும் வண்ணம், அதிசயிக்கும் வண்ணம் பீடு நடைபோடுகிறது என்றால், அதே நேரத்திலே, குண்டுசி கூடச் செய்ய முடியாத அளவுக்கு இருந்த நாடு, இன்று உலக அரங்கிலே தலையாய நிலையிலே நிற்கிறது என்றால், அது தன்னுடைய உறுதியான தொழில் முயற்சியினாலேதான் என்ற எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 'ஆலையின் சங்கே ஊதுவாயோ' என்று அன்றே பாடி வைத்த பாரதியாருடைய எண்ணக் கருத்துக்களுடைய நினைவை எல்லாம் அறிந்து, இன்று தமிழகத்திலே, பெரும் தொழில் புரட்சி உருவாவது உறுதி, உறுதி, உறுதி, என்ற அந்தக் கீத மெல்லாம் எங்கும் ஒலிக்கும் வண்ணம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய நேரடியான கவனத்திலே நேரடியான குழ்நிலையிலே, இதனை இயக்கிவருகிறார்கள் என்றும் சாதனைகள் செய்து வருகிறார்கள் என்றும், ஆகவே, அதனைப் பாராட்டுவதிலே நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். புரட்சி, தொழில் புரட்சியை உண்டாக்குமா என்ற ஐயத்தினை அருமை நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்கள், இந்த மாமன்றத்திலே, கர்மவீரர் காமராஜ் அவர்கள் செய்த சாதனைகளையெல்லாம் எடுத்து வைத்து, தன்னுடைய உரையை நிகழ்த்தினார்கள். கர்மவீரர் காமராஜர் சாதனைகளையெல்லாம் போற்றட்டும். அதற்கு ஈடு இணை கொஞ்சமும் குறையாத வகையில், தேர்தல் களத்திலே, எப்படி தன்னுடைய உறுதியான கொள்கைப் பிரகடனத்தைச் செய்தார்களோ, அந்தப் புரட்சித் தலைவர் அதனை நிறைவேற்றுவதற்காக வேண்டி, வேலையில்லா திட்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக வேண்டி துவக்கும் புரட்சிப் பூங்காவிலே, அங்கே தொழில்கள் எல்லாம் பூத்துக் குலுங்குகின்றன என்று வரலாறு படைத்திடும் என்ற முறையிலே அருமை நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் இந்த

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

[1979 ஏப்ரல்]

மாமன்றத்திலே 'பெர்பார்மன்ஸ் பட்ஜெட்' என்ற சாதனைத் திட்டங்களுடைய புள்ளி விவரங்களைக் கண்டால், நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்ற என்னுடைய பதில் உரையை வைப்பதை என்னுடைய மெத்தக் கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

அதற்கு முன் ஆண்டுகளில் தமிழகத்திலே புயலும் மழையும் வெள்ளமும் வந்திருந்தபோதே கூட தொழில்கள் குன்றிவிடக் கூடாது, தொழிலாளர்கள் சோர்ந்து விடக் கூடாது என்ற மேலான சிந்தனையை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோவையிலே முடியிருந்த பஞ்சாலையை உடனடியாக 4½ கோடி ரூபாய் செலவிட்டு அங்கே பஞ்சாலை தொழிற்சாலையை உயிர் பெறச் செய்தாரே அந்த வரலாற்றினை நீங்கள் அறிந்திட மறந்து விட்டீர்களா? அருமைமிகு நண்பர் சுந்தரராஜன் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் வாதத்திற்காக பேசுவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதற்காக இந்த அரசு செய்த நன்மைகளையெல்லாம் மறந்துவிட்டு பேச வேண்டாம் என்பதை நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக திருச்சியிலே கர்மவீரர் காமராசர் அவர்களுடைய சாதனை திறத்தினாலேதான் அங்கே பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ் நிறுவனம் நிறுவப்பட்டது என்றும், மத்திய அரசிடம் பேராடி அந்தச் சாதனையைச் செய்தார் என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதே போல மைய அரசோடு போராடி அவர்களுடைய உதாசனத்தை தட்டிக் கேட்டு அங்கே சேலத்திலே ஸ்டீல் பிளாண்ட் தொழிற்சாலைக்கு கால்கோள் விழாவை நடத்தினாரே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அது கண்ணிலே படவில்லையா என்று அருமை நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்களை கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். தமிழகத்திலே கர்மவீரர் காமராசர் அவர்கள் தொழிற்சாலைகளை நிறுவ வித்தூன்றினார் என்றால், தொழில்கள் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு, தொழில்கள் வளர்ந்து புரட்சி பூங்காவாக தொழில் பூங்காவாக உருவாவதற்கு நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நீர் வார்த்திருக்கிறார்கள். அன்று தொழில்கள் நசித்துக் கிடந்த நிலைமையில் இருந்து தமிழகத்தைக் காத்திட, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் தரமான, தீரமான சீரான, மேலான நோக்கத்திலே, தன்னம்பிக்கையிலே பெற்றிட முடியும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திலே வைப்பதிலே மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அடுத்து அவர்கள் ஒரு கருத்தை கூறினார்கள், மின்சார துண்டிப்பு இருக்கிறது-அதிகமாக இருக்கிறது என்று. தொழில்கள் எல்லாம் இந்த மின் துண்டிப்பின் காரணமாக குறைந்து விடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று கூறினார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

அண்மையிலே மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விதி முறை திருத்தம் கொண்டு வந்ததை நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்களுக்கு நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழில்கள் ஒழுங்காக நடை பெறவேண்டும் என்று, அங்கே வேலைகள் குறைந்து விடக் கூடாது தொழில்கள் குன்றிவிடக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காக மின் துண்டிப்பு தமிழ்நாட்டில் தொழிற்கூடங்களுக்கு அதிகமாக இல்லை என்று இங்கே இந்த அண்மையிலே ஒரு விதிமுறை திருத்தம் ஒன்றை நமது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்தார் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் நமது நண்பர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களின் நினைவிற்கு கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கூறியதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

“I am not interested in excuses for delay

I am only interested in things being done”

அது போன்ற சூழ்நிலை இந்த நாட்டிலே இருக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அருமை நண்பருக்கு நான் முன்னால் கூறியது போல இரண்டு ஆண்டு கால கட்டத்திலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சாதனைகளையெல்லாம், செயல் திட்டங்களையெல்லாம் படித்துப் பார்த்தால் வருகிற காலத்திலே என்னுடைய தானைத் தலைவர் அவர்களின் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் திட்டங்கள் எல்லாம், கருத்துக்கள் எல்லாம் செயலாக்கப்பட்டு தமிழ் நாட்டிலே தொழில்வளம் செழித்திருக்கும் என்று கூறுகிறேன். அதற்கான முயற்சிகளில் உடனடியாக செயல்பட்டு, அந்த முனைப்பிலேயே, அந்த சூழ்நிலையை அந்த ஆர்ப்பரிப்பை மக்கள் எல்லாம் காண்கிற வண்ணம் தொழில்வளம் பெருகும் வண்ணம்

“I am not for excuse for delay. I am

for things being done”

என்ற வண்ணம் அந்த செயல் விதத்திலே நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சாதனை செய்து வருகிறார்கள்.

ஒரு விஷயத்திலே நான் நமது நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்களின் கருத்தோடு இணைந்து ஒப்புக் கொள்கிறேன். தொழில்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்குவதில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. கால தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றது. அவைகள் நீக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய ஊரிலிருந்து ஒரு இளைஞர் இங்கு வந்திருக்கிறார். என்னினியரிங் படித்து விட்டு தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று ஆர்வத்தோடு அவர் வந்திருக்கிறார். ஆனால் ஓராண்டு காலமாக அவரால் ஒன்றுமே ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. சிட்கோ மூலமாகத்தான் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விதிமுறைகள் மிகவும் கடுமையாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் ஒன்றுமே செய்ய இயலாமல் போகிறது. ஆகவே அந்தக் கடுமையான விதிகளை கொஞ்சம்

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி] [1979 ஏப்ரல் 2]

குறைத்து, முறைப்படுத்தி விரைவில் தொழில்களை துவக்க உதவ வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசிலே, அரசு தொழில் நிறுவனங்கள் சிட்கோ, டிட்கோ, சிப்காட் என்ற பல நிறுவனங்கள் பலபல இடங்களில் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இன்று இயங்கி வருகின்றன. அதன் காரணமாக பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் வாடகை அரசு செலுத்தவேண்டிய அவல நிலையில் இருக்கிறோம். அவைகளை யெல்லாம் போக்கும் வண்ணம் ஒரே பகுதியில் முழு அளவில் எல்லா அலுவலகங்களும் இயங்கும் வகையில் அரசுக்குச் சொந்தமாக கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு அரசு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் நிறுவனங்களில் இயக்குனர் போடுவதிலும், தாழ்த்தப்பட்ட, மலைஜாதியினர் 18% போடுவதற்கான வாய்ப்புகளை அரசு அவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும். அப்படி அளித்தால் தாழ்த்தப்பட்ட வர்க்கம் முன்னேறும். ஆகவே அந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திலே இருக்கிற ஆர்வம் மிக்க, வல்லமைமிக்க, திறமைமிக்க நபர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எறையூர் சர்க்கரை ஆலையைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் போன்றவர்கள் டைரக்டர்களாக அதிலே பணியாற்றாத காரணத்தால், பொது மக்களுக்கும், அந்தத் தொழிற்சாலைக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அது நம்முடைய அரசின் ஆலை, மக்களுக்கு வேலை தரும் முறையில் இயங்குவது. நம்முடைய கவனம் அந்த ஆலைக்குத் தேவை. ஆகவே அந்த ஆலையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போன்றவர்களை டைரக்டர்களாக போடுவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசைத் தொழில், கிராமத் தொழில், சிறு தொழில் போன்றவற்றிற்கு ஊக்கம் தரும் வகையில் மாவட்ட வளர்ச்சி மையங்கள் அமைத்து, அதிலே மைய அரசின் கருத்துக்களை இணைந்து செயல்படுவதில் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி, உண்மையிலேயே தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. அந்தப் பகுதியை தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி என்று அறிவித்து அந்தப் பகுதியில் தொழில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்; தொழிற் பேட்டை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே சாகிதத் தொழிற்சாலை உருவாக்குவதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள், சாத்தியக்கூறுகள் நிறைய இருக்கின்றன. அதாவது, எறையூர் சர்க்கரை ஆலையில் கரும்புச் சக்கை கிடைக்கிறது. பேட்டைவாய்த்தலையில் உள்ள சர்க்கரை ஆலையில் இருந்தும் சக்கை கிடைக்கிறது. அருணா சர்க்கரை ஆலையும் அருகில் இருக்கிறது. காட்டூர், மோகனூர், புகலூர்

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

சர்க்கரை ஆலைகள் அருகில் இருக்கின்றன. அங்கேயிருக்கும் சர்க்கரை ஆலை மூலமாக கரும்புச் சக்கை கிடைக்கிறது. மேலும், பச்சைமலை, கொல்லிமலை போன்ற இடங்களிலிருந்தும் மூங்கில் கிடைக்கிறது. அண்டமங்கலம் நீர்திட்டத்தின் மூலமாக அந்த காகித ஆலைக்குத் தேவையான நீர் கிடைக்கும். ஆகவே, காகிதத் தொழிற்சாலை அமைக்க பெரம்பலூர் மிகவும் சிறந்த இடம் என்று தெரிவித்து, அந்த இடத்தில் காகித ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேப்பந்தட்டையில் இருந்து சர்க்கரை ஆலைக்கு கரும்பு ஏற்றிச் செல்வதற்கு டிரான்ஸ்போர்ட் வசதி இல்லை என்று சென்ற முறை சொன்னேன். இப்போது நான் மனம் திறந்து சொல்கிறேன். நான் அன்று வைத்த கோரிக்கையை உடனடியாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டு, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து அதற்கு 24 லட்சத்தை ஒதுக்கி, சாலைகள் போடுவதற்கு உத்தரவு விட்டு, அந்த வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பிலே மனப்பூர்வமாக, மனநிறைவான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.20]

ஆகவே சர்க்கரை ஆலையில் இருக்கின்ற இயக்குநர் அவர்களும் அதிகாரிகளும், மக்களும் இந்தத் தமிழக அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேப்பந்தட்டையிலே கரும்புகளைக் கொண்டு செல்வதற்கு விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கரும்பினை எடுத்துக் கொண்டு ஆலைக்குச் செல்வதற்கு சாலை வசதிகளை அமைப்பதற்காக வேப்பந்தட்டை பகுதி சாலை மேம்பாட்டிற்கு அதிக நிதி உதவி செய்திட வேண்டியது மிகவும் தேவை என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல். இந்தப் பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதைப் பொறுத்தவரையிலே அட்ட வணையிலே.....

பெரம்பலூர் மற்றும் அருகே உள்ள உப்பிலியபுரத்தில் பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதற்குரிய சாத்தியக்கூறுகள் நிறைய இருக்கின்ற காரணத்தால், பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதற்கு அந்த மக்களுக்கு தேவையான மானியமும், கடனும் மற்ற வசதிகளும் இந்த அரசு செய்து கொடுத்தால் அங்கே உள்ள மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள முடியும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிமிண்ட் தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கவேண்டும். அருகிலே அரியலூரிலே பெரிய தொழிற்சாலை இருக்கின்றது என்றிருந்தாலும் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை என்று இல்லாவிட்டாலும் சிறிய மினித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி] [1979 ஏப்ரல் 21]

வேண்டும். ஏனென்றால் சிமெண்ட் தயாரிப்பதற்குத் தேவையான கடல் சுண்ணாம்பு, மற்றும் லிப்சம் போன்றவை அந்தப் பகுதியிலே அதிகமாக கிடைக்கின்றன. ஆகவே இவைகளை எல்லாம் கருத்திலே கொண்டு, அந்தப் பகுதி பின் தங்கிய பகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே தொழில் மையத்தை உருவாக்கி தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்திலே இந்த அரசினுடைய சீரிய கவனத்திற்கு என்னுடைய கருத்தை நான் முன்வைக்கிறேன்.

அடுத்து தீப்பெட்டித் தொழில். அங்கே மலைப்பகுதிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மலைப்பகுதிகளில் அதிகமான மரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கே தீக்குச்சி தயாரிப்பதற்கு மிகவும் சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலை. திருச்சிப் பகுதியிலே தொழில்திபர்கள் அதிகமான அளவில் செயற்கை வைரங்களைத் தயாரிக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரும் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தொழிலை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டும். ஆகவே இந்த அரசு அந்தச் செயற்கைவைர கூட்டுறவு தொழிற்சாலை நல்லமுறையில் உருவாவதற்கும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கூறி அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவரவர்களே, தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் மீது மார்க்னிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கூறியது மாதிரி இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு எனக்கு நேற்றிரவு 11½ மணி அளவில் தான் கிடைத்தது. அதனால் சிலவற்றைப் படிப்பதற்கும் நேரம் இல்லை. ஆகவே நான் இப்போது பேசக்கூடிய நிலையில் சில விஷயங்கள் இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். அந்தக் குறைபாடு இங்கே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலுக்கு 10 கோடியும் மூலதன செலவுக்கு 5 கோடியே 35 இலட்சமும் ஆக 15 கோடி ரூபாய்தான் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக மிகக் குறைவு என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். தொழில் வளர்ச்சி அதிகம் வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலையில் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நிதி மிகவும் குறைவு. ஆகவே தொழில் வளர்ச்சி நல்ல முறையிலே ஏற்பட வேண்டும் என்றால் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஏகபோக முதலாளிகள் கையில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் நாட்டுடமையாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு இந்த மாநில அரசு பொறுப்பல்ல. இது மத்திய அரசு செய்யவேண்டிய காரியம். மாநில அரசு, மத்திய அரசை இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று அடிக்கடி வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

979 ஏப்ரல் 21] [திரு: சி. கோவிந்தராஜன்]

மாநில அரசு சம்பந்தப்பட்டவரை இங்கே பல்வேறு தொழில்களை நிறுவும்போது, பொதுத்துறை, கூட்டுத்துறை என்று வருகின்ற கூட்டுத்துறை என்ற பெயரால் மத்திய அரசு ஏராளமான பணத்தைக் கொடுக்கிறது. மாநில அரசும் பணத்தைக் கொடுக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒரு சிறு மூலதனத்தை மட்டும் இவைகளில் போட்டிருக்கக்கூடிய தனியார் துறையைச் சேர்ந்தவர்களிடத்தில் பெரிய பொறுப்புக்களைக் கொடுத்து அவர்களை முக்கிய நிர்வாகிகளாக ஆக்குவது என்பது சரியானதாக இருக்காது. அதுபோன்ற காரியங்களினுடைய விளைவுகளை எல்லாம் நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தூத்துக்குடி ஸ்பிக்-ல இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவே ஏற்கெனவே ஏற்பட்டுவிட்ட அந்த நிலையையில் அதை மாற்றி அமைக்க முடியுமா என்பதைக்கூட இந்த அரசு ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாநில அரசினுடைய தொழிற் கொள்கை தொழில் வளர்ச்சி மேலும் பெருகவும், வேலைவாய்ப்பு பெருகவும் உதவுகின்ற வகையில் இருக்கவேண்டும் என்பது எங்கள் கருத்து. அதற்கு வேண்டிய வளங்களும், வாய்ப்புகளும் நிறைய தமிழகத்திலே உள்ளன. உதாரணத்திற்கு சொல்லவேண்டுமானால், இங்கே நம்முடைய தமிழகத்தில் 7 சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அதற்குவேண்டிய மூலப் பொருள்கள் ஜிப்சம், லைம் ஸ்டோன், கிளே, கோல் போன்றவைகள் பல மாவட்டங்களில் நிறைய, தேவைக்கு அதிகமாக இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட மூலப் பொருள்களை பயன்படுத்தி சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளை பரவலாக தமிழ் நாட்டிலே ஆங்காங்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக, ராமநாதபுரம், தஞ்சை, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்த வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சியில் அவைகள் பின் தங்கிய மாவட்டங்கள்.

இப்போது கொடுக்கப்பட்ட தொழில்கள் மான்யத்திற்கான கொள்கை குறிப்பிலே இல்லை, ஏற்கனவே கடந்த ஆண்டு கூறப்பட்டது—தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய 20, 23 சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள் இருப்பதால், இவைகளில் கரும்பிலே இருந்து கிடைக்கக்கூடிய ('பேகான்') சக்கையிலே இருந்து ஆங்காங்கே கிறுகிறு காகிதத் தொழிற்சாலைகளை நிறுவலாம். இப்போது 132 கோடி ரூபாய் செலவில் செய்தித்தாள் காகிதத் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கான சூழ்நிலையை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மீடியம் சைஸ் தொழிற்சாலைகளாக ஆங்காங்கே பரவலாக இருப்பது நல்லது.

எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், இந்த 132 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏற்படுத்தக்கூடிய இந்த செய்தித் தாள் காகிதத் தொழிற்சாலையை தனியார்களுக்கே அல்லது

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 21]

ஜாயின்ட் செக்டார் முறையிலோ இல்லாமல், அதை இந்த அரசு பொதுத் துறையிலே நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை. கண்ணாடித் தொழிற்சாலை என்று நான் கூறும்போது, சாதாரண கண்ணாடித் தொழிற்சாலை அல்ல. மூக்குக் கண்ணாடி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கண்ணாடித் தொழிற்சாலைக்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதாக கடந்த ஆண்டு அறிக்கையிலே சொன்னார்கள். இந்த மூக்குக் கண்ணாடி தொழிற்சாலைக்கான மூலப் பொருள்கள் இங்கே எண்ணூர், சேலம், தென் ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் கிடைக்கின்றன. இவைகளை எடுத்து இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையை நாம் நிறுவ முடியும். இன்றைக்கு பாரத் ஆப்தால்மித் கிளாஸ் லிமிடெட், துர்க்காபூரி லிருந்து இந்தக் கண்ணாடிகளை வாங்குகிறோம்; வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறோம். இன்றைக்கு இதற்கான மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கும்போது இப்படிப்பட்ட முக்கியமான தொழிற்சாலைகளை தமிழகத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சியை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அதன் மூலம், இங்கிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கும், வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய வகையில் வளர முடியும். ஆல் இந்தியா ஆப்டிகல் லென்சஸ் உற்பத்தியாளர் மாநாட்டிலே 20—4—79 அன்று மத்திய அமைச்சர் பகுசுனா அவர்கள் பேசும்போது, மாநிலங்களில் கிடைக்கும் கண்ணாடி உற்பத்தி மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு இத்தொழிலின் வளர்ச்சியைப் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்புள்ளது என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி மாநிலங்கள் முன்வர வேண்டுமென்றும் இந்த மாநாட்டில் பேசப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட முக்கிய தொழிலுக்கான திட்டங்களைப் போட வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

பெரும் தொழிலான சேலம் ஸ்டீல் பிளான்டைப் பற்றி நீண்டநாட்களாக நாம் கூறி வருகிறோம். அது உண்மையிலேயே ஸ்டீல் பிளாண்டாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கூறி வருகிறார்களே தவிர, அதற்கு வேண்டிய 'அயர்ன் வோர்' வெட்டி எடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக, குளிர்ச்சியூட்டி வெட்டி அடித்துத் தயாரிக்கும் இரும்பைத் தயாரிக்கப் போவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கனரகத் தொழில்களை செய்வதற்கு இந்த சேலம் இரும்பு உருக்காலையைப் பயன்படுத்த வேண்டுமே தவிர, வேறு பொருள்களை இந்தத் தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கக் கூடாது. கனரக தொழிற்சாலையை அங்கு ஏற்படுத்தினால் தான், தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும்; இது ஒரு முக்கியமான திட்டம். அதற்குப் பதிலாக இப்படிப்பட்ட காரியங்களை செய்வதன் மூலம், எந்த நோக்கத்தோடு

1979 ஏப்ரல் 21] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

சேலம் ஸ்டீல் பிளான் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேறாத நிலையை உண்டாக்குவது சரியல்ல.

[முற்பகல் 11.30]

எனவே, சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்டை விஸ்தரிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து தமிழ்நாடு மாக்னசைட் லிமிடெட் என்று அண்மையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே சேலம் மாக்னசைட்டில் கான்டிடாக்ட் முடிந்துவிட்ட பிறகு அதில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களை வெளியே தள்ளினார்கள், இந்த நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட நிறுவனத்தை அரசு ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த நிறுவனத்தில் வெளியே தள்ளப்பட்ட தொழிலாளர்களை அனைவரையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அனைவரையும் பழைய சர்வீஸோடு எடுத்துக்கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகளை தமிழ்நாடு மாக்னசைட் லிமிடெட் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

16—4—79-ல் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருந்தது. டிட்கோ மூலமாக 200 கோடி ரூபாய் செலவில் திருவண்ணாமலையில் கவுதிமலையிலும் வேதியப்பன் மலையிலும் அயர்ன் ஓர் வெட்டி எடுக்கப்போவதாகவும், இதன் மூலம் 140 மில்லியன் டன் கிடைக்கும் என்றும், ஆண்டுதோறும் இரண்டு மில்லியன் டன் வெட்டி எடுக்கலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த விவரம் ஒன்றும் அரசாங்கத்தினுடைய இந்த கொள்கை விவர அறிக்கையில் கொடுக்கவில்லை. இது உண்மையாக இருந்தால் டிட்கோ எடுத்திருக்கும் இந்த முயற்சிக்கு அரசாங்கம் போதிய ஆதரவு கொடுத்து இதை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மினி சர்க்கரை ஆலை, சிறிய சிறிய சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது என்று முன்னால் சொல்லப்பட்டது, இப்போது அதுபற்றி எந்த குறிப்பும் இதில் காணப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் வாசுதேவ நல்லூரில் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்காக சுமார் 4½ லட்சம் ரூபாய் ஷேர்கள் கலக்ட் பண்ணியிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அது இதுவரை திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அங்கே பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று தான் கேட்டார்கள். அது இல்லையென்றாலும் இந்த மினி சர்க்கரை ஆலையாவது ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுகிறேன். ஏற்கனவே இதற்கான ஷேர் கலக்ட் பண்ணிவிட்டதினால் இனிமேல் இதை கைவிட்டுவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று 50 ஆயிரம் மக்கள் தொகை உள்ள இடத்தில் ஒரு லட்சம் மூலதனத்தில் 'டைனி செக்டாரில்' சின்னஞ்சிறிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும், இதற்கு

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 21]

காக 10 சதவீதம் மூலதனம் 4 சதவீதம் வட்டியில் சுலுகைக் கடன் கொடுக்கப்படும் என்றும் கடந்த ஆண்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது இந்த ஆண்டு குறிப்பில் எதுவும் இதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. கடந்த ஆண்டில் இருந்தது. இதையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு உப்புக் கரிசலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மின் சாரத்தின் மூலமும் ரூபாய் 3 கோடி செலவில் டிட்கோவும் மத்திய அரசின் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களும் சேர்ந்து ஒரு மக்னீஸம் உலோகத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும், இதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒப்புதல் அளித்துவிட்டது என்றும் கடந்த ஆண்டில் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் அதுபோல் தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் எந்தவித அபிவிருத்தியும் இல்லை. இன்னொரு விஷயம், பல்வேறு தொழில்களைப்பற்றி கூறியிருப்பதோடு, ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய தொழில்பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் திறப்பதற்கு இந்த அரசும், முதலமைச்சர் அவர்களும் நடவடிக்கை ஏதும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

1977-ம் ஆண்டு தொழில்துறை மான்யக் கோரிக்கையின் போது நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியது எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. நெல்லிக்குப்பத்திலுள்ள சர்க்கரை ஆலையில் புதிய மெஷின்களை கொண்டு வந்து ஆட்குறைப்புத் திட்டத்தைப் புகுத்தவேண்டும் என்று தீர்மானித்த போது, அந்த புதிய மெஷின்களை ஆலைக்குள் கொண்டுவரக்கூடாது என்று அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் அதை எதிர்த்து மறியல் செய்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் நமது முதலமைச்சர் அவர்களே, நேரடியாக—தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மட்டுமல்லாமல்—முதலமைச்சர் அவர்களே, தலையிட்டார்கள். அந்த சமயத்தில் இதே சட்டமன்றத்தில் அது குறித்து முதல்வர் கூறியது—“இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் 25 ஆயிரம் பேர்கள் கரும்பு விவசாயம் செய்கிறார்கள், அவர்கள் பாதிப்பு அடையும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்கள் அத்தனை பேரும் இங்கு வரவில்லை என்றாலும் அவர்களுடைய தூதுக்குழு சென்னைக்கு வந்து தேவைப்பட்டால் அந்தத் தொழிலை நாங்களே ஏற்று நடத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள்.” அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் தெரிவித்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, “இந்தப் பிரச்சனை 1,500 பேர் அல்லது 2,000 பேர்கள் பிரச்சனை மட்டும் அல்ல. 25 ஆயிரம் விவசாயிகள் இதனால் பாதகம் அடைவார்கள், அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை அரசுக்கு உண்டு. ஆகவே அதை அனுமதிக்க இயலாது என்றும் அறிவித்தார்கள். அதோடு அரசு ஆலோசனையை தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருந்தால் அத்தனை தொழிலாளர்களையும் வெளியேற்ற வேண்டியவந்திருக்கும். அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டிருப்பார்கள், அவர்கள் மீது வழக்குகளும் போடப்பட்டிருக்கும் என்றும் அன்றைக்கு கூறினார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 21] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

எனவே, எண்ணிக்கையைப் பார்ப்பதானால். அந்தத் தொழிலாளர்களையும் பாதுகாக்கவேண்டும், அதைவிட அதிக எண்ணிக்கையிலே உள்ள கரும்பு உற்பத்தியார்கள் 25,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களையும் பாதுகாத்தாக வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்ஸூரக்கு ஒருசில தனிப்பட்ட முதலாளிகள் ஓரிருவர், அவர்களுடைய மானேஜ்மெண்ட் தவறு காரணமாக, தொழிலாளர்களிடையே சச்சரவு இல்லை, கூலி உயர்வு கேட்கவில்லை, போனஸ் தகராறு இல்லை, வேலை நிறுத்தம் இல்லை, ஆனால் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. மிஸ் டானேஜ்மென்டின் காரணமாக ஒருசில தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கும் மூடப்பட்டு கிடக்கின்றன.

குறிப்பாக, குரோம் லெதர் பாக்டரியை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த ஊருக்கே இந்தத் தொழிற்சாலையினால் அந்தப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த பாக்டரி 1908-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1965-ல் ஒரு தனிப்பட்ட நபர் நாகப்பச் செட்டியார், அதை எடுத்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறார். சென்ட்ரல் பாங்கியில் ஒரு கோடியே 30 இலட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, அதிலே 2000 தொழிலாளர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால், இப்போது 750 தொழிலாளர்கள்தான் அதிலே வேலை செய்கிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலையில் ஆகியாவிலேயே மிகவும் நேர்த்தியான பைன் பிராடக்ட் செய்யப்படுகின்றது. இந்தத் தொழிற்சாலையில் 1976-77-ல் மட்டும் டரன் ஓவர் ஒன்றேழுமூச்சால் கோடி. அந்த ஆண்டு ஏற்றுமதி ஒன்றே கால் கோடி. இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை கடந்த 10 மாத காலமாக மூடப்பட்டவில்லை; மூடப்படாமல், வேலை நடக்காமல் இருக்கிறது. உற்பத்தி இல்லாமல் இருக்கின்றது. தொழிலாளர்களுக்கு 10 மாதங்களாக சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்று சொன்னால், சுமார் 60 லட்சம் ரூபாய் மானேஜ்மெண்டால் மிஸ் யூஸ் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அதனால், மேற் கொண்டு சென்ட்ரல் பாங்கிலே கடன் கொடுப்பதற்கு முன்வரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

தொழிற்சங்கம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் 8-8-78 அன்று அரசுக்கு தொழிற்சாலையை தாங்கள் ஏற்று நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று அன்றைக்கு நெல்லிக்குப்பம் கரும்பு விவசாயிகள் மகஜர் கொடுத்ததைப் போல், முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து, அதே மாதிரி ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கே நாகப்பச் செட்டியார் குடும்பம் மட்டும்தான். இந்த நிறுவனத்திலே சுமார் 750, 800 தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் தான் மெஜாரிட்டி. நாங்கள் நடத்துகிறோம், அனுமதியுங்கள். பணம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றுவரை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குத் தீர்வு காணவில்லை. இந்த தொழிலாளர் மெஜாரிட்டி எண்ணிக்கைப்பற்றி கவலைப்படவும்

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

இல்லை ஆனால், இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்டுமெண்டு செகரடரி யிடமிருந்து நாகப்ப செட்டியார் வைத்த கோரிக்கைக்கு என்ன பதில் போகின்றது என்றால், உங்களுக்கு அந்த பாங்கு கடன் கொடுக்காது; பாங்கே எடுத்து நடத்த ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.

மதுரை, மீனாட்சி மில் எப்படி நடத்தப்பட்டதோ, அதே மாதிரி நடத்த ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று அக்கடிதம் கூறுகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட முக்கியமான உற்பத்தியை ஆண்டு தோறும் பதினைந்து கோடி ரூபாய்க்குமேல், அந்நிய செலாவணியைத் தரக்கூடிய இந்த தொழிற்சாலையில் இன்றைக்கு வேலை நடைபெறவில்லை. அந்தத் தொழிற்சாலையிலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த மெஜாரிட்டி எண்ணிக்கையைப் பற்றி அரசு கவனிக்கவில்லை என்று நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே, இந்தத் தொழிற்சாலையை உடனடியாக திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்குள் பல்வேறு தொழிற்சங்கப் பிரச்சனைகள் வந்துவிடுகின்றது. ஒரே சங்கம், ஒரே ரிஜிஸ்ட்ரேஷன், இன்னொரு சாரார் இதில் உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்த சங்கத்தை வைத்துக் கொண்டாகிலும், தொழிற்சாலை முதலில் திறக்கப்பட வேண்டும். தொழிலாளர்கள் வேலைக்குப் போகவேண்டும் என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மூடப்பட்ட பல்வேறு தொழிற்சாலைகளின் பட்டியல் என்னிடம் இருக்கின்றது. எல்லாவற்றைப் பற்றியும் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல எனக்கு நேரமில்லை. சக்தி பைப் நிறுவனம் இன்றைக்கு மூடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அது திறக்கப்படவில்லை. இந்தியா மிட்டர்ஸ்—இதுவும் 2½ ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருந்தது. நம்முடைய அரசு இதில் வேண்டிய கவனம் செலுத்தவில்லை. கடைசியாக, 'பெல்' பொறுப்பேற்று நடத்துகிறது. அதேபோல் சதர்ன் சுவீட்சர், 1978 மார்ச்சு மாதம் மூடப்பட்டது. அதற்குக் காரணம், டைரக்டர்களுக்குள் இருந்த உட்பூசல், பாங்கு மீண்டும் கடன் கொடுக்க மறுத்தது என்பதாகும். சங்கம் அரசாங்கத்தை அணுகி இதற்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்று கூறியபோது, ஆதரவு தரப்படவில்லை. இதைத் திறப்பதற்கும் முயற்சி எடுக்கவில்லை.

[முற்பகல் 11.40]

ஆனால் மத்திய அரசு, குறிப்பாக மத்திய தொழிலமைச்சர் தலையிட்டு மானேஜ்மெண்ட் பொறுப்பேற்று ப்ரொடக்ஷன், சேல்ஸ் எடுத்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்கிறோம், மாநில அரசு பாங்குக்கு காரண்டியாவது கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டபோது கடைசிவரை நம்முடைய மாநில அரசு பாங்கு காரண்டி கொடுக்கக்கூடத் தயாராக இல்லாத நிலைமை இருந்தது. இப்போது பி.எச்.இ.எல். ஆபீசர் சீப் எக்ஸ்சுட்டிவ் ஆக இருந்து நடத்தக்கூடிய குழந்தை ஏற்பாட்டு பிப்ரவரி மாதம் 10ஆம் தேதி மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்று

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

திறந்து வைத்தார்கள். அது உங்களுடைய சாதனைப் பட்டியலில் வருகிறது. இத்தனை ஆண்டுகளாக அதைத் திறப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதில் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளாமல், சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் திறப்புவிழா நடத்துவதற்கு மட்டும் செல்லுகிறீர்கள்.

மைகிரோ டூல்ஸ் தொழிற்சாலையில் ஒரு பிரச்சினை அதிலே 350 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அது 1964-ல் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது. 1970-ல் ப்ரொடக்ஷன் தொடங்கியது. சரியானமுறையில் நடத்த முடியாத காரணத்தால் பம்பாயிலுள்ள வைமன் கார்டனை நிறுவனம் நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை வந்தது. அதன்பிறகு நல்ல ப்ரொடக்ஷன் வந்தது. அங்குள்ள இண்டஸ்ட்ரியல் கிரெடிட் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் 40 லட்சம் ரூபாய்; இண்டஸ்ட்ரியல் பிளான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் 24 லட்சம் ரூபாய்; நம்முடைய டி. ஐ. ஐ. சி. 31 லட்சம் ரூபாய், ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் ஹைட்ரோபாட் 5 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து நடத்தப்பட்டது. அந்தக் கடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. திடீரென்று நான் முதலில் சொன்ன இண்டஸ்ட்ரியல் கிரெடிட் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று ஸ்டே வாங்கியதன் மூலம் அதை மூடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. விக்விடேட்டர் போட்டப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை 1977-ம் வருஷம் ஏப்ரல் 4-ம் தேதி பார்லியம் லே ஆப் செய்யப்பட்டார்கள். 27-7-77-ல் பாக்டரி முழுவதுமாக மூடப்பட்டு 350 தொழிலாளர் குடும்பங்களும் நடுத்தெருவில் நிற்கின்றன. அந்தத் தொழிலாளர்களில் வறுமையின் காரணமாக மூன்று நான்கு பேர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையில் மானேஜிங் டைரக்டராக இருந்த டி.ஐ.ஐ. சி.-க்கு பர்சனல் காரண்டி கொடுத்து கடன் வாங்கிய நபர் திரு. அனந்தகிருஷ்ணன், இன்று டி.ஐ.ஐ.சி. ல் சேர்மனாக இந்த அரசால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொன்னால் அது வருந்தத்தக்கது. ஒரு கடனைக் கொடுக்கும்போது வயபிளாக இருக்கிறதா, ரிபேயிங் கெபாசிடி இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு நிறுவனத்தில் இருந்து அவரே காரண்டி கொடுத்து வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காத நிலையில் அந்தத் தொழிற்சாலை மூடப்பட்ட சூழ்நிலையில் அந்தக் கடனையார் திருப்பிக் கேட்க வேண்டுமோ அந்தப் பொறுப்பில் அவ்வாறு கடன் பெற காரண்டி கொடுத்த வரை பிறகு திருப்பிக் கொடுக்க முடியாதவரை டி. ஐ. சி.சி. ல் சேர்மனாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அந்தக் கடன் எப்படி திரும்பி வரும். எப்படி அவர் மற்றவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப் போகிறார்? வயபிளா, ரிபேயிங் கெபாசிடி இருக்கிறதா என்று கேட்க என்ன அந்தஸ்து அவருக்கு இருக்கிறது என்ற நிலைமை எல்லாம் வரும். இதுபற்றி முன்பு ஒரு கேள்விக்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அதிலே சட்டப் பிரச்சினை இல்லையென்று சொன்னார்கள். சட்டப்

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

பிரச்சினை இல்லையென்றாலும் மக்கள் மத்தியில் இதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்வார்கள்? இது நியாயமா? அவரை விலக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட விவாதம் சட்டமன்றத்தில் தொடர்ந்து நடைபெறுவதைக் கண்டு அவரே விலகிக் கொள்வதாக ஏற்பாடு இருந்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டி. ஐ. சி. சி. நிறுவனம் மற்றும் சில பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் ஆண்டி லேபர் பாலிசி இருக்கிறது. டி. ஐ. சி. சி. நிறுவனத்திலுள்ள ஊழியர்களை அடிக்கடி ஊர் மாற்றுவதாகக் சொல்லுகிறார்கள். ஏதாவது குற்றம் செய்தார்கள் என்று சொன்னால் வேலையை விட்டு நீக்கப்படுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அடிக்கடி ஊர் மாற்றம் செய்வதாகவும் தெரிகிறது. கணவன் மனைவியைப் பிரிக்கக்கூடாது என்று அரசாங்க உத்தரவு இருந்தாலும் இங்கு மனைவிக்கு வேலை, கணவனை தஞ்சைக்கு மாற்றுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் டி. ஐ. சி. சி. மானேஜிங் டைரக்டர் செய்து வருகிறார். இதகுறித்து எத்தனையோ தடவை அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியும் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்கள் சங்கம் வைத்து விட்டார்கள் என்ற காரணத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவர்கள் சங்கம் வைக்கக் கூடாது என்ற கட்டை கால் ஸ்பீயூடல் ஆட்டிடியூட் இருக்கிறது. ஏன் அவர்களுடைய உரிமைகளுக்காக அவர்கள் சங்கம் வைக்கக்கூடாது? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் அரசைப் பொறுத்த நிறுவனங்களில் இருக்கக்கூடாது.

அதே மாதிரி சுகர் டைரக்ட்ரேட்டில் கீழ் இருக்கக்கூடிய சர்க்கரை ஆலைகள், குறிப்பாக கள்ளக்குறுச்சி ஆலையைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேலியே பயிரை மேய்ந்தால் என்ன செய்ய முடியும்? அங்கே ஒரு தொழிற் சங்கம் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறது. அவர்கள் கோரிக்கைகளை எழுப்பியிருந்தார்கள். ஆனால் திடீரென்று ஜனவரியிலே ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களோடு 18 (1) செட்டில்மென்ட் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகள் செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஒரு ஒப்பந்தம் பழைய அந்த சங்கத்தோடு ஏற்படுத்தியிருக்கிற போது புதிய சங்கத்தை ஏற்படுத்தி வேறு ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, பிப்ரவரி மாதத்திலே ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு கூட்டம் போட்டு இன்னொரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தி அங்கே செல்வாக்கைப் பெறவேண்டுமென்பதற்காக ரூ. 15 அலவன்ஸ் என்பது மட்டுமல்ல நாங்கள் 35 ரூபாய் வாங்கித் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் சங்கத்தைப் பலப் படுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே காரியங்கள் இன்றைக்கு நடைபெறுகின்றன. சுகர் டைரக்டர் என்ன செய்தார்? ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கம் என்ற காரணத்தால் அது

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

நேற்று வந்ததா இன்றைக்கு வந்ததா என்று பார்க்கக்கூடாது. என்ற முறையிலே சொல்லி அவர் செடல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். ஆளுங்கட்சி சங்கத்தை ஊக்குவிக்க அதிகமாக 37½ ரூபாய் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுகர் டைரக்டர் மட்டும் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார். அவர்கள் எல்லாம் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள். ஆனால் அங்கே ஜாயின்ட் டைரக்டராக ஒருவர் இருக்கிறார்: அவருக்கு ஒன்று அந்தத் தொழிலிலே அனுபவம் இருக்க வேண்டும், அல்லது எஞ்சினியராக இருக்கவேண்டும், இரண்டும் கிடையாது. அல்லது அட்மினிஸ்ட்ரேட்டரும் கிடையாது. கெமிஸ்டும் கிடையாது. அவர் தொடர்ந்து ஆண்டுக்கணக்கில் அங்கிருந்து கொண்டு வேண்டியவர்களுக்கு சலுகைகள் அளித்து அங்கே விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு கோஷ்டியை உண்டுபண்ணுவது அல்லது அதிகாரிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு கோஷ்டியை உண்டுபண்ணுவது போன்ற வேலைகளைச் செய்து வருகிறார், ஆகவே, 3, 4 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஏன் இவர்களையெல்லாம் மாற்றக் கூடாது. டைரக்டர் மாறுகிறார். இவர் மாறுவதில்லை. அனுபவமும் திறமையும் இல்லாதவர்கள் பல இடங்களுக்கு ஏன் மாற்றக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து டிட்கோ. அரக்கோணத்திலே ஸ்டீல் பிளாண்ட் இருக்கிறது. ஆன்டிஸ்பர் சம்பந்தமாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். அங்கே மொத்தம் உள்ள 400 தொழிலாளர்களில் 280 தொழிலாளர்கள் ஒரு சங்கத்தை நீண்ட நெடு நாட்களாக நடத்தி வருகிறார்கள். அது அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம். 25-4-74இல் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. பல கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் அது. அதிலே அந்தச் சங்கத்திற்காக ஒரு சிறு அலுவலகத்தையும் கொடுக்க ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் திடீரென்று 24-3-78 அன்று அதை காலிசெய்யவேண்டுமென்று உத்திரவு போகிறது. இந்த நிலைமையில் இன்னொரு சங்கம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. எங்கள் சங்கம் அங்கீகாரம் பெற்றது. நீங்கள் திடீரென்று இப்படிச் செய்யலாமா பரிசீலனை செய்ய வேண்டாமா என்று இவர்கள் கேட்டும் பலனில்லை. அதற்குப் பிறகு ஜாயின்ட் கமிஷன் ஆப் லேபர் 14-6-78 அன்றைய தினம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம் அது, அதை திருப்பி ஒப்படைக்கக் கோருவது சரியல்ல என்ற கடிதத்தை அனுப்பியிருக்கிறார். இருந்தாலும் பாதுகாப்புப் படையை அனுப்பி அங்கே பலாத்காரமாக காலி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இன்றைக்கு சோளிங்கர் முன்சீப் கோர்ட்டில் அவர்கள் ஸ்டே வாங்கி இருக்கிறார்கள்,

அடுத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணா ரிபைனரிஸ், ஈரோடு. அதைப்பற்றி ஏற்கெனவே திரு. ரமணி அவர்கள் இங்கே தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே ஒரு மனு கொடுக்கப்பட்டு அது

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 21]

முதலமைச்சர் கையில் இருக்கிறது, அதைப்போலவே ஸ்ரீ சண்முகசுந்தரம் டிரேடர்ஸ், ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணியம் டிரேடர்ஸ், காவிரி ஆயில் அன்ட் பர்டிசைலர்ஸ். துரை கிருஷ்ணா ரைஸ் அன்ட் ஆயில் மில்ஸ் இவைகள் எல்லாம் ஒரே குடும்பத்திற்குச் சொந்தமானவை. இவைகள் எல்லாம் 1970 ஆம் ஆண்டிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட கிட்டத்தட்ட 8.9 ஆண்டுகளாக இவைகள் பதிவு செய்யப்படவே இல்லை. தொழிற் சங்கம் வந்த பிறகு, தொழிலாளர் பிரச்சனை வந்தபிறகு அப்போதுதான் தெரிந்தது அது பதிவு செய்யப்படவில்லை, என்று அங்கே எந்தவிதமான ரிகார்டும் கிடையாது, கொள்கை லாபம் அடித்திருக்கிறார்கள், வரிக் கட்டுவதில் டிமிக்கி கொடுத்திருக்கிறார்கள், தொழிற்சாலைகளைப் பதிவு செய்யவே யில்லை என்றால் என்ன நிலைமை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அங்கே இருக்கின்ற பேக்டரி இன்ஸ்பெக்டர், சூப்பரின்டென்டிங் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பேக்டரி எல்லாம் இவர்கள் செல்வாக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உதவி செய்திருக்கிறார்கள், பெரும் புள்ளிகள் எல்லாம் மேல் மட்டத் திலே சென்னையிலிருந்து கொண்டு இவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள், இதைப் பற்றியும் முதல் அமைச்சரிடத்திலே புகார் மனு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தொழிற்சங்கத்தின் புகாரின் பேரில் 24-6-78 அன்று முன் தேதியிட்டு இத்தொழிற்சாலையை இப்போதுதான் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அரசுக்குச் சேரவேண்டிய வரி பாக்கிகளையும், மற்ற பாக்கிகளையும் வசூலிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு (முற்பகல் 11-50)

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்டத் தொழில் அதிபர்களை எல்லாம் பிராசிக்யூட் செய்வதற்கு--சட்டத்தை மீறுபவர்கள், அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுகிறவர்கள், வரி டிமிக்கி கொடுப்பவர்கள் இவர்களை பிராசிக்யூட் செய்ய தயக்கம், அல்லது புகார் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, தாமதம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால், தங்களுக்குப் பிடிக்காத தொழிற்சங்கம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்து, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, சட்டம் இருக்கிறதா என்று கூட சரியாக பாராமல், தொழிற்சங்க வரலாற்றிலேயே இல்லாத நிலைமையில், தொழிற்சங்கம் மேல் பிராசிக்யூட் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள் அது வேறு பிரச்சினை. வரிப்பணத்தைக் கொடுக்காமல் டிமிக்கி கொடுக்கிற நிலையில் சட்டங்களை வயலேட் பண்ணக்கூடிய நிலையில் உள்ள முதலாளிகளை பிராசிக்யூட் செய்ய இந்த அரசுக்கு திராணி இல்லை; வேறு திசையில் உங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிளாக் கிராண்டைட் பற்றி பேசப்பட்டது. அரசாங்கம் தேசியமாக்கும் என்று கடந்த ஆண்டிலேயே சொல்லியது. இருந்தாலும், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் நேற்றோ, முந்தைய

1979 ஏப்ரல் 21] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

நாளோ, முதலமைச்சர் சார்பாக கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் போது, தனியார்களுக்கு ஏற்கனவே உரிமம் வழங்கப்பட்டதால் அது ரத்து செய்யப்படாது என்று சொன்னார்கள். அத் தொழிலில் டான்சி நிறுவனம் ஒன்றுதான் அரசு சார்பாக இருக்கிறதே தவிர மற்றவர் எல்லாம் தனி காண்டிராக்டர்கள், ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 15 கோடி ரூ. 20 கோடி அன்னியச் செலாவணி பெற்றுத் தரக்கூடிய தொழில் அது. இன்றைக்கும் தனியார் துறையில் இருக்கக் கூடிய பல்வேறு ஆட்கள் அதை எடுத்து நடத்துகிறார்கள். தென் ஆற்காட்டில், குன்னம்கரசனூர், திருவக்கரை, எரையூர், பெரும்பாக்கம் போன்ற பல்வேறு இடங்களில் அத்தொழில் நடக்கிறது. வேறு பல மாவட்டங்களிலும் நடக்கிறது. ஆந்திராவைச் சேர்ந்த மைக்கா மைன் ஒனர்ஸ் தான் இந்த காண்டிராக்டர்கள். இவர்கள் பிரிமியர் கிராணைட்ஸ், சோழா கிராணைட்ஸ், பல்லவா கிராணைட்ஸ், பாலாஜி கிராணைட்ஸ், ஜேம் கிராணைட்ஸ் என்று நம் நாட்டு தமிழ்நாடு கிராணைட்ஸ் பெயர்களை வைத்து, ஏராளமான தனியார் ஆட்கள் நடத்துகிறார்கள். அங்கு தோண்டி எடுக்கும் போது, ஒரு கன மீட்டர் எடுக்க பர்மிட் இருந்தால், 2 கன மீட்டர் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஏற்றுமதி லைசன்ஸ் பெற்றிருப்பவர்கள், ஒரு கன அடிக்கு ரூ. 8,000 பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால், காண்டிராக்ட் முறையில், தொழிலாளிக்கு, ஒரு கன அடி எடுக்க ரூ. 8.0, ரூ. 8.50 தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். எனவே, அதனை அரசே எடுத்து நடத்தவேண்டும். அதற்கான ஒரு சர்வே நடத்துங்கள். வெறும் டான்சி மட்டும் எடுத்து நடத்தினால் போதாது. இது நல்ல தொழில், ஏராளமானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பது மட்டுமல்ல, ரூ. 15, ரூ. 20 கோடி அன்னியச் செலாவணி ஈட்டுக் கொடுக்கும் தொழில். ஆகவே, அரசே அதனை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முந்திரிப் பருப்புத் தொழிற்சாலை, கன்னியா குமரியில், சிறிய-பெரிய தொழிற்சாலைகளைச் சேர்த்து, 150 தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு சில தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? 75,000, 80,000 தொழிலாளர்கள் வேலையற்றிருக்கிறார்கள். கச்சா முந்திரி கிடைக்காமல், தேவையான கச்சா முந்திரியை மத்திய அரசு வெளிநாட்டிலேயிருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டும். கச்சா முந்திரியை புரக்கூர் செய்யும் உரிமையைத் தொழிற்சாலை முதலாளிகளுக்கு விடாமல், அல்லது தனியார்களுக்கு விடாமல், அரசே புரக்கூர் செய்து தொழிற்சாலைகளுக்கும் 'அலாட்' செய்யவேண்டும். இன்னும் அந்த 'காஷு' பிளாண்டேஷன்' களை, முந்திரித் தோட்டத்தை வளர்க்க நாம் முயற்சி செய்யவேண்டும். அதன் மூலம் அன்னியச் செலாவணி மட்டும் அல்ல, ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு மட்டுமல்ல, நல்ல ஆதாயமும் கிடைக்க வழி இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 21]

ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல் சம்பந்தமாக ஒரு தகவல் இருக்கிறது. கோட்டா கொடுப்பதில் தவறுகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த அரசு செய்தல், ஏற்கனவே இருந்த அரசு செய்து வந்தது. இங்குள்ளவர்கள் ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல் பர்மிட் வாங்கி பம்பாயில் உள்ளவர்களுக்கு விற்று, பம்பாயில் சாமான்களைச் செய்து, இங்கே கொண்டுவந்து விற்பதாகத் தகவல் வருகிறது. எனவே, கோட்டா கொடுப்பதை புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். யார், கோட்டா ஹோஸ்ட்ரோ அவர்களே. சாமான்களைச் செய்வதற்கான கருவிகளை இங்கே வைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்து, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லையென்றால் அந்த கோட்டாவை ரத்து செய்து, கருவிகள் வைத்தல் போன்ற நிலைமைகளை உருவாக்கியதற்குப் பிறகு, கோட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறி சம்பந்தப்பட்டவரை, நான் தொழிலாளர், மற்ற பிரச்னைக்குப் போகவில்லை. 'காம்போசிட் மில்ஸ்' உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணிகளின் 'காஸ்ட் ஆப் புரடக்ஷன்' உற்பத்திச் செலவு-கைத்தறி துணிகளின் உற்பத்திச் செலவை விட 35 சதவீதம் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கு அடிப்படை காரணம், அந்த மில்லில் உருவாக்கக்கூடிய நூலை 35 சதவீதம் குறைத்து அவர்களுடைய துறிகளுக்குக் கொடுப்பதுதான். இதனால், கைத்தறிக்கும், மில்லில் செய்யக்கூடிய துணிக்கும் 35 சதவீதம் உற்பத்திச் செலவில் வேறுபட்டிருக்கிறது.

எனவேதான் அரசு அதே விலைக்கு கைத்தறிக்கும் சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அந்த நூல் அதிபர்களுக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி, செங்கற்பட்டு ஆரணியில் இருக்கக்கூடிய கைத்தறித் துணிகள் மிகவும் தரமானவை. இங்கே இருக்கக்கூடிய அனகாபுத்தூரில் இருந்துகூட கர்சீப்புகள் மற்றும் பல விலை உயர்ந்த துணிகள் விபியா, டான்சானியா போன்ற நாடுகளுக்கு அரசுக்குத் தெரியாமல் அனுப்பப்படுகிறது, அந்த துணிகள் எல்லாம் சில்கைவிட தரத்தில் சிறந்தவை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவைகளை கள்ளக் கடத்தலாக செய்து வருவதாக தெரிகிறது. ஆனால் இந்த உற்பத்திகளை ஊக்குவித்து இந்த ஏற்றுமதியை அரசே ஏற்றுக் கொண்டு சட்டபூர்வமாக்கி அந்த நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் 20, 30 கோடி ரூபாய்களுக்கு அன்னிய செலாவணிகிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

அடுத்து பழனி வட்டம் ஆயக்குடி பகுதியிலே மா, கொய்யா, வாழை மரங்கள் அதிகம் உண்டு. அந்தப் பகுதி மக்களுடைய நீண்டநாளைய கோரிக்கை ஒரு பழங்களை பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை வேண்டுமென்பது. ஆகையினால் பழங்களை பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அங்கே நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 21]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இன்றைய தினம் தொழில், தொழில் வளர்ச்சி ஆகிய இரு மானிய கோரிக்கைகளின் மீது பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகம் தொழில் துறையில் 11-வது இடத்தை வகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் காலத்தில் தொழில் துறையில் தமிழகம் 2-வது இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. இதற்கு முழுவதுமாக இந்த அரசுதான் காரணம் என்று சொல்லவில்லை. இதற்கு முன்னால் ஆட்சியில் இருந்த அரசின் தொழில் கொள்கையின் காரணமாகத்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்திலே சொல்வது கொள்ளவியலும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் தொழில் வளம் பெருக வேண்டுமேயானால் தொழில்கள் துவங்கப்படக்கூடியவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் தொழில் அதிபர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அரசாங்கம் முன் வந்து கொடுப்பார்களேயானால் தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியும். நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டும் அல்ல, தமிழகத்தில் புதிய தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு எவைகள் தடைகளாக இருக்கின்றன என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

முதல் அடிப்படையாக தொழில் தொடங்குவதற்கு இடம் கிடைக்க வேண்டும். நிலத்தின் விலை இப்பொழுது உயர்ந்து கொண்டிருப்பதை பார்க்கிறோம், நிலம் கிடைத்தாலும் அடுத்து கட்டிடம் கட்ட வேண்டும். கட்டிடம் கட்டுவதற்கான மூலப் பொருள்களான சிமெண்ட், இரும்பு, சுண்ணாம்பு போன்ற பொருட்களின் விலைகளும் உயர்ந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தடைகளை மீறி கட்டிடங்கள் கட்டினாலும் தொழிலை உடனடியாகத் துவக்க முடியாது. ஏகப்பட்ட சிரமங்கள் இருக்கின்றன. சம்பந்தப்பட்ட நகராட்சி, ஊராட்சிகளில் இருந்து லைசன்சுகள் பெறுவதற்கு மிகவும் சிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மின் இணைப்பு பெறுவதும் மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தடைகள் இருந்தால் நமது மாநிலம் தொழில் துறையில் எப்படி முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நிர்வாகத்தில் கால தாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. நமது முதலமைச்சர் அவர்களே தொழில் அதிபர்கள் கூட்டத்தில் சென்ற மாதம் பேசிய நேரத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார், “தமிழகத்திலே நான் போடக்கூடிய உத்தரவுகள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 ஏப்ரல் 21]

6 மாத காலம் ஆகிறது. அந்த அளவிற்கு துறைகளிலே கால தாமதம் ஏற்படுகிறது” என்று குறைபாட்டை அவரே கூறியிருப்பதை பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். இப்படிப்பட்ட குறைபாடு முதலமைச்சர் கூறியதுபோல் இருக்குமேயானால் எப்படி திட்டமிட்டபடி தொழில் துறையிலே முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆகவே, கால தாமதத்தை தவிர்த்து தமிழகத்தில் தொழில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆணையிட்டு நிர்வாக அமைப்பு முறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல, இன்றைக்கு தொழில் துறைக்காக அரசாங்கம் பல தேவையான கொள்கைகளை உடனடியாக அறிவித்திருக்கிறது.

இருபத்தைந்து குதிரைச் சக்திக்கு மேற்படாத ஸ்தாபனங்களுக்கு அவைகளை நிறுவுவதற்காக லைசன்ஸுகள் இல்லாமலேயே மின் இணைப்பு பெறலாம் என்று உள்ளது. இது புதிய புதிய தொழில்கள் தமிழகத்திலே துவங்குவதற்கு ஓரளவிற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே புதிய தொழில்கள் துவங்கப்படுவதற்கு முன் எந்தெந்த தொழில்களுக்கு முன் உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆராய்ந்து உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். படித்தவர்களும் படிக்காதவர்களும் லட்சக்கணக்கில் தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட படித்த, படிக்காத வேலையற்றிருப்போர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையில் சிறு தொழில்கள் துவங்குவதற்கான உதவிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அச்சிறு தொழில்களை கிராமப் புறங்களில் ஆரம்பிப்பதற்கும் அரசு நிதி உதவிகளை தாராளமாகச் செய்ய முன் வர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

ஒவ்வொரு ஊராட்சிப் பகுதிகளிலும் இன்றைக்குத் தொழில்கள் துவங்குவதற்கு பல்வேறு தடைக் கற்கள் இருக்கின்றன. குடியிருப்பு பகுதி, குடியிருப்பு இல்லாத பகுதி, தொழில் வளர்ச்சிப் பகுதி என்று 3 பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும் தொழில் பகுதிகளை நிர்ணயித்து அவற்றை அறிவிக்கும் செயல்கள் 6 மாத காலத்திற்குள் முடிக்கப்படவேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டு இருப்பதை உண்மையிலேயே நான் வரவேற்கிறேன். இந்த புதிய முயற்சியின் காரணமாக இன்று புதிய தொழிற்சாலைகள் ஆங்காங்கு ஆரம்பிக்க உதவியாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். 25 குதிரைத் திறன் மேற்படாத மின் இணைப்புக் கொண்ட தொழிற்சாலைகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவர்கள் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களின் ஒப்புதலும் பெறத் தேவையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது தமிழகத்தின் தொழில் முயற்சியில் ஒரு புதிய முயற்சி என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 21] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

இன்று தமிழ்நாட்டில் சிறு சிறு தொழில்கள் 800-க்கு மேற்பட்ட தொழில்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தொழில்களில் சுற்றுப்புற சூழ்நிலை, சுகாதார சூழ்நிலை ஆகியவை குறித்து சம்பந்தப்பட்ட துறைகளுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட 14 வகைத் தொழில்களைத் தவிர மற்றவற்றிற்கு அந்தத் துறைகளுக்கு செல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லி இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இது சிறு தொழில்களை ஊக்குவிக்கும் என்று மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சுகாதாரத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், இன்று அங்கே இருக்கும் மாவட்ட சுகாதார அலுவலர்கள் இன்றைக்கு சிறு சிறு குறைகளை சுட்டிக்காட்டி, அதன் காரணமாக பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடியாமல் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உடனடியாக தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில், சிறு சிறு தொழில்களை வளர்ப்பதற்காக மைய அரசு பின் தங்கிய மாவட்டங்களில் தொழில்களை துவக்க 15 சதவீதம் மானியம் அளிக்கிறது. சில குறிப்பிட்ட பகுதிகள் தான் தமிழ்நாட்டில் தொழில் துறையில் பின் தங்கிய மாவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் இன்னும் பல பகுதிகள் தமிழ்நாட்டில் தொழில் துறையில் பின் தங்கியிருப்பவை இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளை எல்லாம் தமிழ்நாடு அரசே பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று அறிவித்து, 15 சதவீதம் மானியம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், மத்திய அரசு மாநில அரசு அறிவித்த பகுதிகளுக்கு மானியம் கொடுக்க மறுக்கலாம். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டால், மாநில அரசே அந்த மானியத்தை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களில் இன்று தொழில் மையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த மாவட்ட தொழில் மையத்திலே இன்று பல மாவட்டங்களில் கருத்தரங்குகள் நடத்தினார்கள் சேலத்தில் நடத்தினார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் குழந்தைவேலு அவர்கள் அந்த கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொண்டார்கள். எனக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது, நானும் கலந்து கொண்டேன். அந்த மாவட்டங்களில் கருத்தரங்குகள் நடத்துவது நல்லதுதான். அந்த கருத்தரங்குகளில் மக்கள் ஆயிரக் கணக்கான மனுக்களை அமைச்சரிடம் கொடுத்து, இன்னின்ன தொழில்களை ஆரம்பிக்க எங்களுக்கு அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலந்து கொண்டு அறிவிப்பு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எந்த அறிவிப்பும் வரக்காணோம். அவர் உறுதிபெற்று பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் அரசின் அறிவிப்பு வரவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 ஏப்ரல் 21]

தொழில் மையங்கள் மூலமாக, தொழில் ஆரம்பிக்க அந்த மாவட்ட தொழில் மையமே கடன் வசதி செய்யவேண்டும், மேலும், அத்தகைய வசதி வாய்ப்புகளையும் தொழில் மையம் தேடித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப் புறத்தில் உள்ள வங்கிகள் புதிதாக தொழில்களைத் துவங்க யார் வந்தாலும் அவர்களை மதிப்பது இல்லை, ஆகவே, தமிழக அரசு கிராமப் புறத்தில் புதிய தொழில்களை உருவாக்கி, வேலை வாய்ப்பு அற்ற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க உதவி புரியவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தின் உதவி பெற்று ஆரம்பிக்கும் எல்லா நிறுவனங்களும் அந்தந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை வாய்ப்புக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலத்தில் ஒரு தொழில் துவங்கப் படுகிறது என்றால் திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மக்கள் அதிகமான அளவிற்கு அதிலே வந்து விடுகிறார்கள். சேலத்தில் இருப்பவர்கள் அங்கே வேலை பார்ப்பவர்களைப் பார்த்து எங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, தமிழகத்தில் எந்தப் பகுதியில் வேலை ஆரம்பித்தாலும் அந்தந்தப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று நிபந்தனையை அரசு உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சேலத்தில் தமிழ்நாடு மேக்னசைட் கார்ப்பரேஷன் நிறுவனத்தை இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே மேக்னசைட் அதிகமாகக் கிடைக்கக் கூடிய இடம் சேலம் மாவட்டம். 40 ஆண்டுகளாக அது தனியார் துறையிலே இருந்தது, அது லாபகரமாகவும், திறமையான முறையிலேயும் நடைபெற்று வந்தது. அந்த நிறுவனத்தை அரசு மேற்கொண்டு தனியாருடைய திறமையையும் பயன்படுத்தி இன்றைக்கு கூட்டு நிறுவனமாக ஏற்படுத்தி இருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது. இன்றைக்கு நாட்டிலே பல புதிய தொழில்கள் இருந்தாலும், தனியாருடைய திறமையைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் கூட்டு நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த நிறுவனத்தைக் கூட கூட்டு நிறுவனம் என்று அறிவித்தால் மட்டும் போதாது. இன்றைக்கு மேலும் அதை விஸ்தரித்து மேலும் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் கிடைக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து தென் இந்தியாவிலேயே சேலம் மாவட்டத்தில்தான் கிளாஸ் ஃபேக்டரி அதாவது கண்ணாடி டம்ளர் போன்றவை செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை இருக்கின்றது. அங்கே அந்தத் தொழிற்சாலை 1976-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் மூடப்பட்டு விட்டது. அந்த நிறுவனத்தை மூடிவிட்டார்கள். 28 மாத காலமாக மூடிக்கிடக்கும் அந்தத் தொழிற்சாலையில் பணிபுரிந்த

1979 ஏப்ரல் 21] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

500 குடும்பங்கள் சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையின்போது கூட இங்கே வந்து மறியல் செய்துகைது செய்யப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு முதலமைச்சரவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியின் பேரில் அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டு சென்றார்கள். ஆனால் மாதங்கள் 28 ஆகியும் மூடப்பட்ட தொழிற்சாலை திறக்கப் படவில்லை. எத்தனையோ தொழில்களை ஏற்று நடத்தக் கூடிய இந்த அரசு ஏன் சில பல இலட்சங்களை ஒதுக்கி இந்தத் தொழிற்சாலையையும் ஏற்று நடத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன், இந்த அரசினிடைய இலட்சியங்கள் உயர்ந்த இலட்சியங்கள். ஆகவே ஒரு 15 இலட்சம் என்பது பெரிய காரியம் அல்ல. ஆகவே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : ஆகவே, நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவருக்கு இலட்சியங்கள் தான் பெரிது. லட்சங்கள் பெரிதல்ல. ஆகவே அப்படிப்பட்டவர் சேலத்திலே முடிக்கிடக்கின்ற கண்ணாடித் தொழிற்சாலையை அரசே ஏற்று நடத்த வழி செய்து 500 குடும்பங்களுக்கு ஆக்கத்தை வழங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், திண்ணமாக.

இன்றைக்கு வாய்க்கு அழகாக, தமிழகத்திலே பேசினால் மட்டும் போதாது. வளமான தொழில் கொள்கை இல்லாவிட்டால் வளமான தமிழகத்தைப் பார்க்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே தமிழக அரசு வருங்காலத்தில் சிறந்த தொரு தொழில் கொள்கையை ஏற்படுத்தவேண்டும். சில தொழில்கள் துவங்குவதற்கு உடனடியாக எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் கடன் உதவி செய்து கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு நிர்வாகத்திலே ஆமை வேகத்திலே செயல்படக்கூடிய அதிகாரிகளை தூக்கி எறிந்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருநெல்வேலி மாவட்டம் நாங்குநேரி பகுதியில் பெல் சார்பாக ஒரு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு 500 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிற அந்தப் பகுதியிலே அது ஏற்படுவதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அவையில் வைத்திருக்கின்ற தொழில் துறை, தொழில் முதலீட்டுத்துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

இந்த மாநிலம் இப்போது தொழில் துறையில் எந்த அளவுக்குப் பின் தங்கி இருக்கிறது என்பதை எனக்கு முன்பாகப் பல நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். இவற்றால் எல்லாம் வறுமையை ஒழிக்க முடியாது. உண்மையிலேயே வறுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அகற்றப் படவேண்டும். இந்த நாட்டில் வேலை இல்லாமல் காலத்தினைக் கழித்துக்கொண்டிருக்கின்ற லட்சோபலட்சம் இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதுதான் இன்றைய தினம் இருக்கின்ற மைய அரசும், மாநில அரசும் செய்ய வேண்டிய தலையாய கடமை என்பதை நிச்சயமாக இந்த அரசும் உணர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் அறிகிறேன். ஆனால் இந்த அரசு செயல்படுகின்ற முறையைப் பார்க்கின்றபோது நிச்சயமாக கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தக் கருத்து நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

தொழில் துறை சம்பந்தமாக ஒரு கொள்கை குறிப்பு அடங்கிய புத்தகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அது ஒரு நல்ல 'லிட்டரேச்சர்'. லிட்டரேச்சராக அமைந்திருக்கிறதே தவிர, ஏற்கெனவே இருக்கிற பல்வேறு தொழிற்சாலைகளைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அதற்குத் தகவல் இல்லை. ஆகவே என்ன என்று கேட்டால் ஏட்டுச் சுரக்காய் கறிக்கு உதவாது என்பதுபோல் இந்தக் கொள்கை குறிப்பானது 323 பக்கத்திற்கு அதிகமாக இருந்தாலும்கூட, அதிலே நாட்டிலே இருக்கிற பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை காணப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த நாட்டிலே இருக்கிற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை அகற்ற வேண்டும் என்றால் சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், ஆகியவற்றை நிச்சயமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது இந்த அரசின் கொள்கை. அதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டத்தின் அடிப்படையில் மாவட்ட தொழில் மையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டுகடந்த ஆண்டில் 8 தொழில் மையங்களை அமைத்தது. ஆனால் எந்த அளவிற்கு அந்த தொழில் மையங்கள் கடந்த ஆண்டில் செயல்பட்டன என்பதற்கு இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும் போது நிச்சயமாக இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழி இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. தொழில் மையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டாலும் செயல் முறையில் இந்தத் திட்டம் கடந்த ஆண்டில் தவறி விட்டது என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இங்கே கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும் போது 106வது பக்கத்தில் அதுசம்பந்தமாக சில விவரங்களை இங்கே தந்திருக்கிறார்கள். சான்றிதழ் பெற்ற சிறு தொழில்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது, 8 மாவட்ட தொழில் மையங்களில், 2,576 என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றில் கழிந்த ஆண்டில் உற்பத்தியைத் துவக்கிய மையங்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால், 911 என்று சொல்கிறபோது உண்மையிலேயே இது நியாயமான முறையில் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு எந்த அளவில் அவைகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

நான் கடந்த ஆண்டிலேயே சொன்னேன்— இந்தக் கொள்கையில் நம்பிக்கையில்லா அதிகாரிகளை இந்த அரசு வைத்திருப்பதனால் அந்தக் கொள்கைகளும் நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று சொன்னேன். இப்போதும் கூறுகிறேன். இந்தக் கொள்கையில் நம்பிக்கையில்லா அதிகாரிகள் செயல்படுவதால் இந்தக் கொள்கைகள் ஆமை வேகத்தில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, பல்வேறு மாவட்டங்களின் குறிப்புகளைப் பார்க்கும்போது கன்யாகுமரி மாவட்டத்திற்கு 98 சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு சான்றிதழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் ஆரம்பித்த தொழில்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் மிக வேகக்கையாக இருக்கின்றது, 28 என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, அதற்காகக் கொடுத்த உதவித் தொகையைப் பார்த்தால் 3.84 லட்சம் ரூபாய் என்று இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கன்யாகுமரி மாவட்டம் மட்டுமல்ல, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பார்த்தால் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டது 67. அதில் உற்பத்தி துவங்கிய தொழில்கள் 19. அதற்காக வழங்கிய நிதி தொகை 1.2 லட்சம் ரூபாய். அது போல சேலம் மாவட்டத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட நிதி தொகை 1.03 லட்சம் ரூபாய். ஆக, அனைத்து 8 மாவட்டங்களுக்கு இந்த வகையாக வழங்கப்பட்ட நிதி உதவி 91.86 லட்சம் என்று சொன்னால், இந்த வேகத்தில் சென்றால் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பிரச்சனைகள் எப்படி தீரும் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கடந்த ஆண்டு சொன்னார்கள், எட்டு மாவட்டங்களில் மாவட்ட மையங்களை அமைக்கப்போகிறோம், எஞ்சிய மாவட்டங்களில் எல்லாம் படிப்படியாக அமைப்போம் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. இன்றையதினம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையை பார்க்கின்றபோது, இப்போதும் இன்னும் ஒரு சில இடங்களில் மாவட்ட மையங்களை அமைப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்னொரு பக்கம் இன்னும் ஆறு மாதங்களில் அமைக்க முயற்சிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இங்கு நான் கூறுவதெல்லாம்,

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

இப்போதுள்ள வேகத்தை மாற்றி இன்னும் அதிதீவிரமாக செயல்பட்டு, பல்வேறு தொழில்களை குறிப்பாக புதிய தொழில்களை ஏற்கனவே உள்ள தொழில்களைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள்—அது போதாது—இன்னும் இந்த நாட்டில் தொழில்களை பெருக்குவதற்கு வேண்டிய ஏராளமான மூலப்பொருட்கள் கிடைப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மனித சக்தியும் கிடைக்கிறது, வட்சக்கணக்கான மக்கள் எந்தவிதமான வேலையும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலைக்கு வழிவகை செய்து கொடுத்தால் இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறும். இப்படி வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதின் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியும். அப்படி நடைபெறும் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக நாம் எதிர் பார்க்கின்ற படி வறுமையை ஒழிப்பதோடு, சமதர்ம சமுதாயத்தை இந்த நாட்டில் அமைக்கவும் முடியும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இப்போது எல்லாம் மாவட்ட மையங்கள் அமைப்பதின் நோக்கங்களையும் நாம் கூறியிருக்கிறோம். ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கன்னியாகுமரியிலுள்ள ஒருவர் அனுமதி பெறுவதற்காக சென்னைக்கு வரவேண்டும். இவற்றை மாற்றி ஒரேயிடத்தில் எல்லா வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி அந்த இடத்திலேயே அனுமதியைப்பெற்றுக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருப்பதற்கு தான் இந்த தொழில் மையங்களின் நோக்கமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சென்ற மார்ச் மாதத்தில் தான் இதற்கான ஆணையிடப் பட்டிருக்கிறது. ஒருவேளை இதற்கான நோக்கம் இதுதான் என்று சொன்னாலும் இது சரிவர நிறைவேற்றவில்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு தொழிலை ஒருவர் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கான 12 ப்ளூ பிரின்ட் பிளான்கள் தயார் செய்து அந்தந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். அங்கிருந்து ஒரு காப்பி டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெல்த் ஆபீஸருக்கு அனுப்பப்படும், இன்னொரு காப்பி சீப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பாசுட்டீஸ்க்கு அனுப்பப்படும். இப்படி பல்வேறு இடங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு அந்த இடங்களிலிருந்து எல்லாம் அறிக்கை வரவேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு பல மாதங்கள் ஆகின்றன. இவ்வளவு மாதங்களுக்கு அந்த தொழிலை தொடங்கக் கூடியவர், இதில் போடுகின்ற முதலீட்டை விட இன்னொரு மடங்கு வரை இதற்கு செலவு செய்ய வேண்டிய நிர்வாகத்தின் நிலை இருக்கிறது என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த நிலையில் இப்போது எள்ளளவும் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. மார்ச் திங்களில் தான் இதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் தான் இதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதிகாரிகள் இனிமேலாவது துரிதமாக செயல்பட்டு ஏழை/சிறிய தொழில் அதிபர்களுக்கு இருக்கின்ற சிரமங்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்து, சிறு தொழில்களுக்காக ஒரு சில மாவட்டங்களை, இன்டஸ்ட்ரியல் பேக் வார்டு ஏரியா என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இன்னும் பல மாவட்டங்கள் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் தொழில் ஆரம்பித்தால் மத்திய அரசு 15 சதவிகிதம் உதவி கொடுக்கிறது. மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவில் திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டங்களாக இருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஏற்கனவே பிற்பட்ட மாவட்டம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்று இன்னும் சில மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை மாநில அரசு தொழில் துறையில் பிற்பட்ட மாவட்டங்கள் என்று அறிவித்து மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற 15 சதவிகிதம் சப்ஸிடியை கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படியில்லையென்று சொன்னால் மாநில அரசாவது இந்த 15 சதவிகிதம் சப்ஸிடியை கொடுத்துதவ முன் வந்தால் அந்த மாவட்டங்களில் எல்லாம் தொழில் வளருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இங்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமில்லாமல், இப்போது புதிதாகத் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு 25 சதவிகிதம் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏற்கனவே தொழில் ஆரம்பித்த சிலருக்கு இந்த விலகம் தெரியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே ஏற்கனவே செலுத்திய எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியை திருப்பித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பணம் கிடைக்காமல் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழில்களை ஆரம்பித்தவர்கள் ஏற்கனவே செலுத்திய எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்பதை இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (பிற்பகல் 12-20)

என்னுடைய கவனத்திற்கு இது சம்பந்தமான ஒரு தொழிற்சாலையைப் பற்றி வந்திருக்கிறது. அதாவது, சிவகாசியில் என்பர்ஸ் ரப்பர் பிரைவேட் தொழிற்சாலையில் ஏறத்தாழ 54,000 ரூபாய் திருப்பித் தரவேண்டும் என்று இந்த விதிவிலக்கின் கீழ் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரைக்கும் அந்தப் பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசு அந்தப் பணத்தை அவர்களுக்கு எப்படியும் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். காரணம், இதுபோன்ற தகவல் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளுக்கு தெரியாமல்கூட இருக்கலாம். இதெல்லாம் தெரிந்தால்தான், தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு நியாயமாக இருக்கும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சிறு தொழில்களில் அதிகமாக நம் மாநிலத்திலே ஈடுபட்டிருப்பது பட்டுநூல் தயாரிப்பு, தீப்பெட்டித் தொழில் ஆகியவைகள். ஏறத்தாழ 3 இலட்சத்திற்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். அதோடு 2,663

[திரு. ஜே.ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

தொழிற்சாலைகள் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாக இந்த அவைக்குறிப்பிலே இருக்கின்றது. இந்த தேசத்தில் விம்கோ தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படுகின்ற தீப்பெட்டிகள் மெஷினரியால் செய்யப்படுகின்றன. அதற்கு மாறாக, குடிசைத் தொழில்களாக இந்த மாநிலத்திலும், அண்டை மாநிலங்களிலும் ஏறத்தாழ இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான 70 சதவீதம் தீப்பெட்டிகளை, இந்த கைத்தொழிற் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் நமக்குத் தருகின்றன. இது நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் சிறந்த கைத்தொழிலாக அமைந்திருக்கின்றது. இதன் வாயிலாக இந்தத் தொழில் செய்பவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏறத்தாழ 30 கோடி ரூபாய் ஆண்டிற்கு எக்ஸைஸ் வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே நமது மாநில அரசுக்கு விதிதாசாரமாக 10 கோடி ரூபாய் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இதை மற்ற மாநிலங்களிலே ஆரம்பிப்பதற்காக, மற்ற மாநில அரசுகள் இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகளைச் செய்கிறார்கள். இலவசமாக அல்லது குறைந்த விலையில் இதற்குத் தேவையான மரம் கொடுக்கிறார்கள்; மற்றும் பல்வேறு டாக்ஸ்களில் எக்ஸ்சைஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், நமது மாநில அரசு, இதை மற்ற மாநிலங்களுக்கு கொண்டு செல்கின்றபோது அவர்களுக்கு பல்வேறு டியூடிகள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நமது மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எதிர்முகமாக இதிலே செயல்படுகின்றார்கள். ஆதரவு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற கைத்தொழில் தீப்பெட்டிக்கு அவர்கள் 2 சதவீதம் வட்டி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது அல்ல என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காரணம், விம்கோ கம்பெனியை 'கம்பீட்' பண்ணி அவர்கள் இந்த உற்பத்தியைச் செய்கிறார்கள். எனவே, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்கு நமது அரசு ஆதரவு தர வேண்டும். அதற்குப் பல சலுகைகளை வழங்க வேண்டும். அப்படி வழங்கினால்தான் நமக்குக் கிடைக்கின்ற இந்த 10 கோடி வருமானம் வரும். அது மட்டுமல்ல. பல லட்சக்கணக்கான ஏழை தொழிலாளர்கள் இதனால் வேலை பெறுவார்கள். இந்தத் தொழிலுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தத் தொழில் இன்று நசிந்து போகின்ற வகையில், நாம் இங்கே சேல்ஸ் டாக்ஸை சுமத்தியிருக்கிறோம். தவிர, இந்தத் தொழில் செய்கின்றவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவில்லை என்பதையும் இந்த அரசு கவனத்தில் கொண்டு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஒருவேளை இந்த அரசு இந்த முறையில் சேல்ஸ் டாக்ஸ் சுமத்தித்தான் ஆக வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தத் தொழில் இந்த மாநிலத்தை விட்டு வேறு மாநிலத்திற்குச் செல்லும் அபாயம் இருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தொழிலில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பதை அறிவோம். இதனை முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறியபோது, இந்த மாவட்டத்திலேகூட ஒரு தொழில் மையம் ஏற்பாடு செய்வதற்கு கழிந்த ஆண்டு சம்மதம் கொடுத்தார்கள்.

ஆனால் அது நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லுகிறேன். அதற்கான ஆதாரங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இதுவரை அந்தத் தொழில் மையத்திற்கான அதிகாரிகளைக் கூட நியமிக்கவில்லை என்றால் எந்த அளவுக்கு நியாயம் அதிலே இருக்கிறது?

அந்த மாவட்டத்தில் பல்வேறு மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. முக்கியமாக ரப்பர் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது, இந்த தேசத்தில் ரப்பர் கிடைப்பது கேரள மாநிலத்திலும், தமிழ்நாட்டிலுந்தான். தமிழ்நாட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில்தான் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இருந்தும் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த காலத்தில் அங்கு ஒரு ரப்பர் பாக்டரியை ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக இராமநாத புரம் ஜில்லாவில் குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாத பிரதேசத்தில் ரப்பர் பாக்டரியை ஆரம்பித்து ஏறத்தாழ 85 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பதை இந்த அரசு நன்றாக அறியும். சென்ற ஆண்டு இதுபற்றி எடுத்துக் கூறியபோது இது சம்பந்தமாக விசாரணை நடந்து கொண்டிருப்பதாகவும், அது முடிந்த பிறகு அந்த ரப்பர் பாக்டரியை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்வோம் என்றும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தார்கள். விசாரணை முடிவுற்று விட்டதா? கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கான வழிவகைகள் இருக்கின்றனவா? இது சம்பந்தமாக நிச்சயமாக இந்த அறிக்கையில் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். எந்த அறிகுறியும் காணவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன்—கடந்த ஆட்சி தவறுகள் செய்திருந்தாலும் கூட அந்தத் தவறுகளைத் திருத்தி நல்லாட்சி புரிகிற நீங்கள் நிச்சயமாக கன்னியாகுமரியில் ரப்பர் பாக்டரியை அமைத்துத் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் டயர் தொழிலை நடத்தவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் டயர் தொழிற்காலையை ஆரம்பிக்க ஏராளமான மூலப்பொருள் இருக்கிறது. டயர், ரப்பர் இரண்டையும் சேர்த்து பல பொருள்களைச் செய்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். அதிலே இந்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மெம்பர்கள் அதிகமான முந்திரி ஆலைகள் வேலை இல்லாமல் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். முந்திரி ஆலைகள் இயங்கவேண்டுமென்று

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

சொன்னால் அதிகமாக முந்திரி உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், திருநெல்வேலியில் சாத்தான்குளத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான முந்திரித் தோட்டம் கவனிப்பாரற்று அலங்கோலமான நிலையில் இருக்கிறது. அரசு அதனைச் செம்மையாகக் கவனித்து உற்பத்தியைப் பெருக்க தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அங்கே அதிகமாக சிமென்ட் உற்பத்தி செய்வதற்கான மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அங்கே ஒரு மினி சிமென்ட் பாக்டரி ஆரம்பிக்க ஏற்பாடாகி இருந்தது. இது வரையில் அது ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சாத்தான்குளம் தொகுதியில் ஒரு மினி சிமென்ட் பாக்டரி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

‘டான்சி’ நிறுவனத்தினர் இன்று மாநிலத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் தங்களுடைய கிளைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அறிக்கையில் பார்த்தால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ‘டான்சி’ என்ற நுட்பத்தையே காணவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. இவ்வளவு மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கிற கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் புறக்கணிக்கக் காரணம் என்ன? ‘டிட்கோ’ நிறுவனம் கூட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

தென்னை நார் சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கம் ஒரு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. தமிழகத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு தென்னை நார் மட்டைகள் எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தவறான தகவலைக் கொடுத்ததன் காரணமாக அந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குத் தென்னை நார் மட்டைகள் எடுத்துச் செல்ல வழி இல்லாமல் இருக்கும் காரணத்தால் அங்கிருக்கும் தொழிற்சாலைகள் மூலப்பொருள் இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அரசாணையை ரத்து செய்வதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும். அதோடு தங்குதடையின்றி

[பிற்பகல் 12-30]

தென்னை நார் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்து வருவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராணிப்பேட்டையிலே ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே பல உறுப்பினர்கள் பல பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அரசு ஏக்கர் 90 ரூபாய்க்கு வாங்கிய நிலத்தை 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அவர்கள் தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்குக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குத் தேவையான எஞ்சின் போன்ற சாதனங்கள் காலத்தில் கொடுக்காத காரணத்தால் அவர்கள் ஹாலிடே பீரியடான இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் ஆரம்பிக்க முடியாமல் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே அந்தப் பணத்தை திருப்பிக் கட்ட வேண்டுமென்று ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்டிண்டீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தத் தொழில்களுக்கு ஆதரவு தருகிற முறையில் அவைகளுக்குச் சலுகையளிக்கிற முறையிலே இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஹாலிடே பீரியட் என்பதை நீட்டித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திலே டாமின் நிறுவனத்தின் மூலமாக கருப்புக்கல் வெட்டியெடுக்கிற வேலை நடக்கிறது. அதை அரசு நேரடியாகச் செய்யவில்லை, அந்த டாமின் நிறுவனம் தான் உரிமம் வழங்கியிருக்கிறது, அதில் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பரஸ்யமாக டெண்டர் செய்யப்படவில்லை, டெண்டர் முறையில் அது கொடுக்கப்படவில்லை, அந்த நிறுவனத்தின் மேலதிகாரிகளின் இஷ்டத்திற்கிணங்க வேண்டியவர்களுக்கு அதிக லாபம் வரக்கூடிய முறையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்ன முறையிலே எந்த ரேட்டிற்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்கிற முறையிலே அந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போய் கேட்டால் கூட தகவல் கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். காரணம் என்ன என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரிக்கவேண்டும். அதில் ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று பலமாக நம்பப்படுகிறது.

டாக்டர் கே. சமரசம் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் சொல்வது தர்மபுரி மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்தில் அந்த நிகழ்ச்சிக்குச் சென்றிருந்தவன் நான். அதற்கு டெண்டர் எந்த முறையில் கொடுக்கப்பட்டது என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் கேட்டாலும் சொல்ல மறுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். டாமின் நிறுவனம் சட்டப்படி தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புகார் எதுவும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : காண்ட்ராக்ட் முறைப்படி கொடுக்கப்படவில்லை, பரஸ்யமாகச் செய்யப்படவில்லை. ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல் ரகஸ்யமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காண்ட்ராக்ட் முறையிலே கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் எங்களுக்கு வருத்தம் இல்லை; ஆகவே தான் சொன்னேன், அதில் ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதை விசாரிக்க வேண்டுமென்று.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

அடுத்து கோயம்புத்தூர் ஆல்கஹால் அன்ட் கெமிக்கல்ஸ் பேக்டரியிலிருந்து வருகிற கழிவுநீர் அந்தப் பிராந்தியத்திலே சுகாதாரத்தைப் பாதுக்கிறது என்று மனுக்கள் முதல் அமைச்சருக்கும் ஹெல்த் அமைச்சருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் பரிசீலித்து அந்தப் பகுதி மக்கள் பாதிக்காத முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் எண் 34, எண் 51—தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்தும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை எதிர்த்தும் எனது கருத்துக்களை வலுமூலமாகக் கூற விரும்புகிறேன். மாவட்டம் ஒரு பெரிய மாவட்டமாகும். அந்த மாவட்டத்தில் மிகுதியாக ஜவ்வாது மலைத் தொடரிலே நிரம்ப சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மாவட்டத்தில் சேன்டல்வுட் ஆயில் தயாரிக்கக்கூடிய தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆகவே உடனடியாக அதை நடத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவண்ணாமலையில் இரும்புத் தாதுக்கள் கிடைப்பதாகக் குறிப்புகளிலே பார்க்கிறோம். அந்த இரும்புத் தாதுக்களை நன்றாகப் பயன்படுத்த வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே தொழிலை அமைத்து நல்ல வளத்தைக் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று, நமது அரக்கோணத்திலே ஸ்டீல் பிளாண்ட் 'டிட்கோ' வால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், டிட்கோ வினுடைய வரவு செலவுகளை எல்லாம் பார்த்தால், அந்த ஸ்டீல் பிளாண்டானது தொடர்ந்து நஷ்டத்திலேயே வேலை செய்து வருகிறது என்பது தெரியும். ஒரே ஒரு ஆண்டு தான் அது இலாபத்திலே வேலை செய்திருக்கிறது. மற்ற ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து நஷ்டத்திலே வேலை செய்து வருகிறது. இப்பொழுது, நஷ்டம் மொத்தம் எவ்வளவு என்று கணக்கு பார்த்தால் ரூ. 4 கோடி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது தொழில் வளர்ச்சியிலே ஒரு ஆரோக்கியமான நிலையை ஏற்படுத்தாது. ஆனால், பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 500 பேருக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறேன், என்று. ஏன் அந்த நிறுவனம் இலாபத்தில் வேலை செய்யவில்லை என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும், ஆகவே, நஷ்ட ஈட்டை எப்படியாவது தவிர்க்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு கமிட்டியாவது போட்டு, அல்லது நிபுணர் குழுவாவது ஒன்றை வைத்து, அந்த நஷ்டத்தை எப்படி ஈடு செய்வது என்பதிலே அரசாங்கம் மிகுந்த கண்காணிப்போடு இருக்க வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 21] [திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

மூலப்பொருள்கள், சென்னைத் துறைமுகத்திலேயிருந்து ஸ்டீல் பிளாண்டுக்குப் போகிறது. லாரி வாடகை, டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 முதல் ரூ. 30 வரைக்கும் சாதாரணமாக இருக்கிறது, சகஜமாக இருக்கிறது. ஆனால், அந்த நிறுவனம் கொடுக்கக் கூடிய வாடகை, ஏறக்குறைய ரூ. 50. இப்படி உத்தேசமான செலவுகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டே போனால், அது எங்கு கொண்டு போய் விடும் என்பதை அருள் கூர்ந்து சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலையை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ்நாட்டில், நல்ல தொழிலாக. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை அளித்துக் கொண்டிருக்கிற தொழிலாக இருக்கிறது. இன்றைக்குக் கூட அரசாங்கம் அதற்கு நிறைய லோன்களைக் கொடுத்து, அந்தத் தொழில்களுடைய வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தியிருக்கிறது, கரும்பு விவசாயிகளுக்கு அபிவிருத்தி கிடைத்திருக்கிறது. ஏறக்குறைய ரூ. 2 கோடி அளவிற்கு அதற்கு நிதி உதவி இருக்கிறது. உயிர் போய் விட்ட அந்தத் தொழிலை ஊக்கப்படுத்தி, நிறுத்தி வைக்கக் கடன் கொடுத்ததற்காக தமிழக அரசுக்கு நான் நன்றியைச் செலுத்துகிறேன். அந்தத் தொழிலை இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பது எங்களுடைய கருத்து. இன்றைக்கு மந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், இந்த மந்த நிலைமை கடைசி வரையிலே இருக்காது. ஆனால், விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு கொடுக்கிற தொழில் சர்க்கரை ஆலைத் தொழில்.

சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்து இன்றைக்குக் கழிவுப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அதாவது மொலாசஸ் என்ற கழிவுப்பொருள். அதை, 31-3-1979 வரை ஏற்றுமதி கூட செய்யலாம் என்று மத்திய அரசாங்கம் அனுமதித்து இருக்கிறது, அது தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தை மாநில அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும். இன்னொன்று கூடச் செய்யலாம். சர்க்கரைப் பாகைத் தமிழகத்திலே சாராயத் தொழிற்சாலைக்கு உபயோகிக்கலாம். ஆனால், நமது முதலமைச்சருக்கு அப்படி செய்வது ஒன்றுமே பிடிக்காது. ஆனால், தொழில் வளர வேண்டுமென்றால், இங்கேயே கூட சாராயம் உற்பத்தி செய்து, நம்முடைய மாநிலத்திலே தேவையில்லை—அண்டை மாநிலத்திலே கூட விற்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் மது விலக்கிலே கடுமையாக இருக்கிறார்கள் என்பது உலகத்திற்கும் நன்றாகத் தெரியும், மத்திய அரசுக்கும் தெரியும், இந்த நாட்டிற்கும் தெரியும். ஆகவே, நீங்கள், இங்கே, சாராயத் தொழிற்சாலை வைத்தால் கூட உங்களைச் சந்தேகப்பட மாட்டார்கள். ஆகவே, இந்தச் சர்க்கரைப் பாகைக் கொண்டு, சாராயத் தொழிற்சாலை வைக்க துரிதமான முடிவை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 21]

சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை பல இடங்களிலே ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு திருக்கோவிலூரில் ஆரம்பிக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். அதே போல் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே, திருத்தணிக்கு அருகிலே ஒரு ஆலை நிறுவ உரிமம் வழங்கப்பட்டது. ஆனால், எந்தக் காரணத்தினாலோ அது ரத்து செய்யப்பட்டது. ஆனால், அங்கிருந்து திருவலத்திற்குப் போக வேண்டுமென்றால், 50, 60 மைல்கள் போக வேண்டும். அல்லது, படாளத்திற்குப் போக வேண்டுமென்றால், 50, 60 மைல்கள் போக வேண்டும். ஆகவே திருத்தணியிலே ஒன்று நிறுவவேண்டும். அல்லது, திருத்தணிக்குப் பக்கத்திலே கூட, கொஞ்சம் அரக்கோணம் பார்டரிலே அமைக்கலாம். ஆனாலும், உரிமம் இப்பொழுது ரத்து செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு உயிர் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்றை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பெரிய தொழில் அதிபர்கள் இன்றைக்கு எப்படியாவது சமாளித்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள்.

[பிற்பகல் 12-40]

பெரிய தொழில் அதிபர்கள், சிட்கோ, டிட்கோ இவைகளைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளை அழைத்துக் கொண்டுபோய் பெரிய பெரிய ஹோட்டல்களில் டாஜ் கோரமண்டில், சோழா, கோல்டன் டீச் போன்ற பெரிய ஹோட்டல்களுக்கு அழைத்துச் சென்று விருந்து கொடுத்து தங்களுக்கு வேண்டிய வேலைகளை செய்து கொள்கின்றனர். ஆனால் சிறிய தொழில் அதிபர்கள் என்ன செய்வார்கள். அவர்கள் எந்த விதத்தில் தங்களுக்கு தேவையான சலுகைகளை பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். இந்த முறை தவறானது. அது சரியான முறையில்ல என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகையினால் இவைகளை தடுப்பதற்கான உத்தரவுகளைப் போட்டு செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடியில் ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடி ஆல்கஹால் கெமிக்கல்ஸ் விமிடெட் என்ற இந்த நிறுவனம் வரவேற்கத் தக்க அம்சமாகும். இதிலே தலைவராக போட்டிருப்பவர்கள் இதிலே ஊக்கம் உள்ளவர்தான், திறமை உள்ளவர்தான். இதை 81-ல் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது, இதை 81-லேயாவது ஆரம்பித்தால் அது அரசாங்கத்திற்கும் நன்மை பயக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு, இதை ஆரம்பிப்பதற்கான வேலையை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் இங்கே நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். டி.ஐ.ஐ.சி. என்று ஒரு நிறுவனம். தமிழ்நாடு முதலீட்டுக் கழகம் என்ற நிறுவனம். தமிழ்நாடு தொழிலிலே நன்கு வளர முதலீடு

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

செய்கிற நிறுவனம் என்று பெயர்தான். இது முதலீடு செய்கிற நிறுவனமா அல்லது வட்டிக்கு பணம் வசூலிப்பதுதான் இந்த நிறுவனத்தின் நோக்கமா என்று தெரியவில்லை. வட்டித் தொழில் நடத்தும் தனியார் நிறுவனமோ என்று கூட சந்தேகமாக இருக்கிறது. காரணம் இந்த நிறுவனத்தினர் தொழில் வளர்வதற்கு உதவி செய்வதை விட வட்டியை வசூலிப்பதுதான் தங்களுடைய தலையாய கடமையாக நினைக்கின்றனர். தொழில் வளர்ச்சிக்காக முதலீடு செய்ய வேண்டிய இந்த நிறுவனம் தொழில்கள் பின் தங்கிய இடங்களில் பகுதிகளில் போய் உதவி செய்து தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும். தொழில்கள் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கக்கூடிய இராணிப்பேட்டை, ஹோசூர் போன்ற பகுதிகளில் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.

ஒரு தொழில் நசிந்துள்ளதா, நலிந்துள்ளதா என்று நன்றாக தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆராய்ந்துப் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். ஹோசூரில் உள்ள ஹோசூர் எலக்ட்ரானிக்ஸ் தொழிற்சாலைகளில் எந்தெந்த தொழில் நல்ல முறையில் நடக்கிறது, எந்தெந்த தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்பதை ஆராய்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கான காரணங்கள் என்னவென்பதை தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். சில நிறுவனங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கூட மாதாமாதம் கொடுக்காமல் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் நன்றாக அறிந்திருப்பீர்கள், கடன்களின் மூலமாக அவர்கள் நலிந்து விடுவதுதான் இதற்கெல்லாம் காரணம்.

இந்தக் கடன் வழங்கும் நிறுவனத்தின், தொழில் நல்ல முறையில் நடைபெறுமா என்று ஆராய்ந்து அறிவதற்காக ஒரு அதிகாரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் அறிந்து அறிக்கை கொடுத்தால்தான் கடன் கொடுப்பார்கள். ஆனால் அந்த அதிகாரிக்கு அந்த தொழிலைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாது. அவர் அனுமதி கொடுத்தால்தான் அந்தக் கழகம் கடனை வழங்கும். ஆனால் அவருக்கு தொழில்களைப்பற்றி எதுவுமே தெரியாது, அனுபவமும் கிடையாது. அவர் நேரே தொழில் அதிபர்களிடமே சென்று “என்ன இந்தத் தொழில் எப்படி நடக்கும், இதற்கு வேண்டியது என்ன” என்று அவர்களிடமே கேட்கிறார். அவர்கள் சொல்வதை வைத்துக் கொண்டு எழுதி கொடுக்கிறார். அவருக்கு அதற்காக பீஸ் 3,000 ரூபாய். அந்த 3,000 ரூபாயையும் சிறு தொழில் அதிபர்களிடத்தில் இருந்து பெற்றுத்தான் அவருக்கு கொடுக்கிறார்கள். ஏன் நல்ல அனுபவம் உள்ளவராக, தொழில்களைப்பற்றி தெரிந்தவராக, அறிந்தவராக படித்தவராக போடுங்களேன். வரவேற்கிறேன். இப்படி இருந்தால் தொழில்கள் எப்படி முன்னேற்றமடையும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் ஒரு இடத்தில் தொழில் செய்வதற்காக கடனுதவி கொடுத்து அனுமதி கொடுத்தால், அதே

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி] [1979 ஏப்ரல் 21]

தொழிலை, அந்த பகுதியிலேயே வேறு இடத்தில் துவங்குவதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது. அதனால் இரண்டு தொழிற் கூடங்களுக்கும் போட்டி ஏற்படுகிறது. இரண்டுமே முடிவில் நசித்து விடுகிறது. ஒரே விதமான இரண்டு, ஒரே இடத்தில் இருந்தால் இங்கே ஹெஸ்த்தி காம்பிடிஷன் ஆக இருக்கமுடியாது. கப்துரோட் காம்பிடிஷனாகத்தான் உருவாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

ஆகவே எந்தத் தொழிலையும் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றால் நசித்துப் போகக் கூடிய அளவிற்கு போட்டியாக இரண்டு நிறுவனங்களுக்கு உதவிகளை செய்துவிடக் கூடாது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சமூகமான நிலையை தொழில்களுக்கிடையில் வளர்க்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய விரும்பம் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒருகும், ராணிப்பேட்டையும் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. ஒரூரில் உள்ள இன்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்டில் கண்ணீர் கிடையாது. ஒரு பீப்பாய் தண்ணீர் விலை 7 ரூபாயாக இருக்கிறது. இந்தக் குணங்கள் எல்லாம் சிறுசிறு குறைகள், இதைப் போக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் 6 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. 3/4 மணி நேரம்தான் இருக்கிறது. முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : முடித்துக்கொள்கிறேன். நான் இடையூறாக இருக்கமாட்டேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் ஒரு பேராசிரியரைப் போடலாமா என்று கேட்டார்கள். அதாவது, அந்த கருப்புக் கல் ஷைனிங் தொழிற்சாலைக்கு, அப்படிச் கேட்டு விட்டு, அவருடைய திறமையை நான் சந்தேகிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், கருநாடக மாநிலத்தில் திரு. திம்மையா என்பவரை கனிவளத் துறைக்குப் போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர் பெயரைக்கூட சொன்னார், நான் பெயரைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தப் பேராசிரியர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயே 'சேலத்து இரும்பு' என்ற பெயரில் ஒரு நூலை எழுதி 'உட்லான்ட்ஸ்' ஒட்டலில் வெளியிட்டார்கள். அது ஒரு அருமையான புத்தகம். இலக்கியச் சிறப்போடு எழுதியிருக்கிறார். அதைப் படித்தால் அவர் கனிவளத் துறையில்—தொழில் துறையில்—எத்தகைய அக்கரை கொண்டு இருப்பவர் என்பது தெரியும்.

மேற்கு வங்கத்தில் இருக்கும் அரசாங்கம் திரு. ஜோதி பாக் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கும் அரசாங்கம். அந்த அரசாங்கமே தனியார் துறையை வா, வா என்று அழைத்துக்

1979 ஏப்ரல் 21]

[எஸ். ஜே. இராமசாமி]

கொண்டு இருக்கிறது. எங்களுடைய மாநிலத்தில் தொழில் தொடங்குங்கள் என்று சொல்லி அழைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய அரசாங்கம் பொதுத் துறை, இல்லை யென்றால், கூட்டுறவுத் துறை, கூட்டுத்துறை என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த வகையில் செய்வதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. அரசாங்கம் ஆரம்பிப்பது என்றால் சட்டப்பூர்வமாக ஆரம்பிக்க சில சங்கடங்கள் இருப்பதால் கொஞ்ச நாள் ஆகும். அந்த நிலை தனியார் துறையில் இல்லை. ஆகவே, தனியார் துறையை ஊக்குவிப்பது என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறையைப் பற்றிய இந்தக் குறிப்பு கிட்டத்தட்ட 323 பக்கங்கள் இருக்கின்றன. அதைப் போல், சாதனை பற்றிய புத்தகம் 60 பக்கங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு பக்கங்கள் நிரம்பிய இந்தக் குறிப்புகளை நேற்று இரவு 11 மணிக்குத்தான் அளித்து இருக்கிறீர்கள். தொழிலாளர்களைப் பற்றிய விவரங்களுக்கு இனிமேல் இப்படிப் பட்ட குறிப்புகள் அனுப்புகிறபோது இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னதாகவே அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ஏனென்றால் தொழிலாளர் துறை என்பது தமிழகத்தில் உள்ள வேலையின்மை திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கான ஒன்று. இரண்டாவது, மக்களுக்குத் தேவையான பயனீட்டு பொருள்கள் உற்பத்தி செய்து, மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது. எனவே, தொழில் துறை என்பது மிக முக்கியமாக விவாதிக்கப் படவேண்டிய ஒரு விஷயம். அதைக் கருதி தான் பாரதி உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் என்று கூறினார். உழவு இல்லை என்றால் தொழில் இல்லை. தொழில் இல்லை என்றால் மக்களுக்கு நல்வாழ்வு இல்லை என்ற அடிப்படையில் அவர் கூறினார். உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணில் கொழுத்து இருப்போரை நிந்தனை செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நம் நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்றால் உண்டு கொழுத்து இருப்போர் பாராட்டப்பெறவும், உழவும் தொழிலும் செய்பவர்கள் பாராட்டப்பெறாமல் இருப்பதும்தான்.

குறிப்பாக மத்திய அரசின் தொழில் கொள்கை தெளிவற்ற ஒரு கொள்கை. சிறு தொழிலைப் பெருக்குங்கள், குடிசைத் தொழிலை வளருங்கள். அது தான் அவர்களுடைய கோஷங்கள். குடிசைத் தொழிலை வளருங்கள் என்று அவர்கள் கோஷம் போடுவதன் விளைவு சில இடங்களில் குடிசைத் தொழிலாக வேறு சில தொழிலைச் செய்து வருகிறார்கள். வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தின் விளைவு அப்படிப்பட்ட தொழிலுக்கு அவர்களை ஊக்குவிக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 21]

குறிப்பாக, மத்திய அரசுக்கு பொதுத் துறையின் மீதும், பெரிய தொழில்களின் மீதும் ஒரு ஆத்திரம் இருக்கிறது. எனவே தான் பி. எச். இ. எல். என்ற திருச்சியில் உள்ள நிறுவனத்தை சீமன்ஸ் நிறுவனத்தோடு இணைத்து விட்டார்கள். மல்டி. மில்லியன் நிறுவனத்தோடு அந்தத் தொழிலை இணைத்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய, அவர்கள் சொல்கிற பொருளை அங்கே உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்கள். இது கண்டிக்கவேண்டியது. தமிழக அரசும் அதைப் பற்றி எச்சரிக்கவேண்டும், கண்டிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.50]

அடுத்து பொதுத் துறையை வலுப்படுத்துவது, வளப்படுத்துவது என்பதில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான அக்கரையும் கிடையாது. சிறு தொழில்களைப்பற்றித்தான் அவர்கள் விரிவாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் என்பது மிக மிக அவசியமானதாகும்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் இன்றைக்கு 40 சதவீதம் மின் வெட்டு இருக்கின்றது. பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய கல்பாக்கத்தில் இருக்கும் அணு மின் நிலையம் துவங்கப்படாமலே இருக்கிறதே, ஏன் காலதாமதம் ஆகிறது. அது விரைந்து செயல்படுவதற்கு நம்முடைய அரசு எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கை என்ன? கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் செயல்பட்டால் தமிழகத்தினுடைய தேவை முழுவதும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுவிடும். அத்தோடு அங்கிருந்துகிடைக்கக்கூடிய மின்சாரத்தை வெளிமாநிலங்களுக்கும் தருவதற்கு வாய்ப்புக்களை உருவாக்கமுடியும். கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் மாபெரும் செலவில் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இருந்த காலத்தில் திட்டமிடப்பட்டு 400 கோடிக்கு மேல் முதலீடு செய்யப்பட்டது. அது விரைவில் செயல்படுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். நீர் மின்சாரத்தை மட்டும் நம்பி இருப்பது பயனற்றதாகும். அனல் மின் நிலையம், அணு மின் நிலையம் இவைகளையும் உருவாக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு வேகமாக நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட மின்சாரத்தட்டு பாட்டின் காரணமாகப் பஞ்சாலைகளில் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதன் காரணமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இந்தப் பாதிப்புக்குக் காரணம் அரசின் தவறுதானே தவிர, பஞ்சாலைகளின் தவறல்ல. ஆகவே, இன்றைக்கு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்காமல் போனதற்கு அரசாங்கம் தான் பொறுப்பு. ஆகவே, இன்றைக்கு அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பை அரசே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி்குற ஆசைப்படுகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற மின் வெட்டின் காரணமாக பல்வேறு பாதிப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்குப் பஞ்சாலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள், எண்ணெய் ஆலைகள் இவைகளுக்குத் தேவையான மூலப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் விவசாயிகள். சர்க்கரை ஆலைக்குத் தேவையான கரும்பு, பஞ்சாலைக்குத் தேவையான பருத்தி, எண்ணெய் வனஸ்பதி ஆலைகளுக்குத் தேவையான கடலை போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் விவசாயிகள். ஆனால் இவர்களுக்கு மின்சாரம் கமர்சியல் பேஸிஸில் கொடுக்கப்படுகிறது. பஞ்சாலைகள், மற்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு மின் கட்டணம் பாக்கி என்றால், மின் வெட்டு செய்தால் பாதகம் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் மின் வெட்டு செய்யப்படுவதில்லை. அதே காரணம் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களைக் கொடுக்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் பொருந்தும். எனவே, விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்ற காரணத்தினால் மின் வெட்டு செய்வது, கிரிமினல் ஆக்ஷன் எடுப்பது போன்றவை கூடாது. வேண்டுமென்றால் சிவில் நடவடிக்கை எடுத்து கோர்ட்டுக்குப் போங்கள் பணத்தை வசூலிக்க என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தொழிற்சாலைகளிலே கை வைக்கக் கூடாது என்பது எப்படி நியாயம் என்று கருதுகிறீர்களோ அதேபோல அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்குரிய ரா மெட்டீரியல்ஸ் அதாவது மூலப்பொருளைக் கொடுக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்வதில் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடிய முறையில் மின்வெட்டு செய்வது என்பது தவிர்க்கப்படவேண்டும். மின்வெட்டு செய்தால் அவர்களுடைய தொழில் பாதிக்கப்படும். அத்தோடு விவசாயி உற்பத்தி செய்த பொருளுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கிடைக்கக்கூடிய வகையில், பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய வகையில், விவசாய நிர்ணயித்தால்தான் அந்த விவசாயத் தொழில் வளரும் என்பதையும் நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு, சர்க்கரைத் தொழிலின் நிலை என்ன? விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரை ஆலைகளில் சர்க்கரை தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், விலை கிலோ 2 3/4 ரூபாய் என்ற அளவில் விற்கப்படுகிறது. சிலோனிலே ஒரு கிலோ 11 ரூபாய் 12 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட விவரங்களைத் தெரிந்து சர்க்கரையை வெளியிலே ஏற்றுமதி செய்வதற்காவது நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சர்க்கரைத் தேக்கம், தொழில் பாதிப்பு, தொழிலாளர் வேலை இழப்பு, போனஸிலே பாதிப்பு, சர்க்கரை தேக்கத்தினால் கரும்பு உற்பத்தியிலே, பாதிப்பு, விவசாயிகள் பாதிப்பு இப்படித் தொடர்ச்சியாக சர்க்கரைத் தொழில் மத்திய அரசினுடைய கொள்கையின் விளைவாக படுகொலை செய்யப்படும் நிலையில் உள்ளது என்பதை நான் அரசினுடைய கவனத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 21]

அடுத்து இன்றைக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல நூறு மைல்களுக்குக் கடற்கரை உண்டு. கடல் செல்வங்களை ஆண்டுக்கு பல நூறு கோடிக்கு மேல் பெருக்க முடியும். சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் முத்தும், பவளமும், மணியும் போன்ற செல்வங்கள் பூம்புகார் நகரத்திலே கிடைத்ததாகக் கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அளவிற்குக் கடல் வாணிபம் சிறந்திருந்தது தமிழகம்; கடல் பகுதியில் உள்ள செல்வங்களை ஆண்டுக்கு பல நூறு கோடிக்கு நாம் ஈட்ட முடியும் என்று வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, அது சம்பந்தமாக ஒரு குழு அமைத்து அதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடல் பாசியிலே இருந்து பல பொருட்களை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சொல்கிறார்கள். கடல் பாசியிலே அல்வா செய்யலாம் என்று அண்ணா இருந்த காலத்திலே சொன்னார் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

1967-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் கடற்பாசியில் இருந்து அல்வா செய்வதாகச் சொன்னார்கள். சிங்கப்பூரிலிருந்து ஒரு வகையான பாசியைக் கொண்டு வந்து ஆக்கர்கா அல்வா செய்தார்கள். அதை நானும் சாப்பிட்டேன். கடற்பாசியிலிருந்து மற்ற பொருள்களும், எண்ணெய் போன்ற பொருள்களும் கிடைப்பதற்குரிய முயற்சியில் நாம் ஈடுபடவேண்டும். கடற்செல்வங்களையெல்லாம் கொண்டு வந்து நாம் ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். 'முத்துக் குளிப்பது தென் கடலிலே.....' என்று பாரதி பாடினான். அப்படி முத்துக் குளிப்பதன் மூலம் முத்துக்கள், மற்ற பொருள்கள் எல்லாம் எடுத்து, ஒன்று சேர்க்கும் முறையில் திட்டங்களை நாம் உருவாக்க வேண்டும். நெய்வேலி இரண்டாவது திட்டத்தை, மத்திய அரசு திட்டமாக இருப்பதால், அதைக் கடைசியில் இரண்டு பக்கத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். இதை விஸ்தரிப்பதற்கு ஒரு புதிய திட்டமும் இல்லை. தமிழகத்தில் முன்பு பெரம்பூர் கோச் பாக்டரி, திருச்சியில் பெல் நிறுவனம், இதைப் போன்று பெரிய தொழிற்சாலைகளெல்லாம் இங்கே கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. இன்றைக்கு இதுபோன்ற தொழிற்சாலைகள் ஒன்றும் கிடையாது. விஞ்ஞான ரீதியில் தொழில்களை வளர்ப்பதாகவும் மீன்குஞ்சுகளை வளர்ப்பதாகவும் சொல்லி காங்கிரஸ் கட்சி காலத்தில் ஒவ்வொரு குளத்திற்கும் பக்கத்தில் தொட்டியை கட்டி அந்தத் தொட்டிகளில் கெண்டை மீன்குஞ்சுகளை விட்டார்கள். இரவு நேரங்களில் அந்தக் குளத்தில் இருக்கிற பாம்புகள் வந்து அந்தக் குஞ்சுகளைத் தின்று போய்விட்டு அங்கே தொட்டிகள் தான் இருக்கின்றன. என் பகுதியில் ஒரு தொட்டி இருக்கிறது வந்தால் நான் காண்பிக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமை பல பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கிறது.

பெரிய தொழிற்சாலைகள், கனரகத் தொழிற்சாலைகள் எதுவும் புதிதாக ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆனால், பேப்பர் தொழிற்சாலை 132 கோடி ரூபாய் செலவில் ஆரம்பிக்கப் போவதாக

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றைக்கு சேஷசாயி இடத்தில் ஆலோசனை கேட்கப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள், அங்கே போய் ஏன் கேட்கவேண்டும்? நம்மிடத்திலே வல்லுநர்கள் யாரும் இல்லையா? சேஷசாயிடம் போய்க் கேட்டால் அங்கே விஸ்வநாதன் தான் இருப்பார். அதனால் அந்தத் திட்டம் பள்ளிவானையத்திற்கு போய்விடும். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வராது. தஞ்சை மாவட்டம் பின் தங்கிய மாவட்டம். தஞ்சை மாவட்டம் நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கக் கூடிய பகுதி, அங்கே இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்படி தஞ்சை மாவட்டத்தில் இல்லை என்றால், தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கும் இடையில் வைத்தால் இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் பயன்படும்.

அதைப்போல் உப்பு தொழிற்சாலை. 'மெரின் காம்ப்ளக்ஸ், 100 கோடி ரூபாய் செலவில் அந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்கப் போவதாகவும், 5,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போவதாகவும் சொல்லப்பட்டது. இப்போது 2 கோடி ரூபாய் செலவழித்து, 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்போவதாகவும் சொல்கிறார்கள். எனவே, இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் போது முறையாக, தெளிவாக உங்களுக்குக் கொள்கை இல்லை.

அதேபோல், வைக்கோலைக் கொண்டு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையைத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் மோட்டார் சம்பந்தப்பட்ட உதிரி உறுப்புகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மோட்டார் சம்பந்தப்பட்ட உதிரி உறுப்புகள், அதாவது டயர் போன்றவைகள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்.

சக்தி பைப்ஸ் 28 மாத காலமாக சக்தி இழந்து இருக்கிறது. அதற்குப் பெயர் தான் சக்தி. சக்திக்கு ஆதாரமான சிவன் இல்லை. சிவன் என்றால் கல்லறை இல்லை, இது அரசாங்கத்தால் எடுத்து நடத்தப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

[பிப்பகல் 1.00]

சக்தி பைப்ஸ் தொழிலாளர்கள் கடந்த 28 மாதங்களாக இருக்கிறார்களா, இல்லையா என்பதே தெரியவில்லை. அவர்களைப்பற்றி சர்க்கார் ஒன்றுமே கவனிக்கவில்லை. அதே போன்று சேலம் கிளாஸ் பாக்டரியும் மூடப்பட்டது. அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் உண்ணாவிரதம், மறியல், போராட்டம், கைது இவையெல்லாம் நடந்தது. சேலத்திலிருந்து பாதயாத்திரையாக இங்கு வந்தார்கள். அதிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் வேறு எந்த வேலையும் அளிக்கப்படவில்லை.

[திரு.மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 21]

அதே போன்று தான் பல லட்சக்கணக்கான மது மரத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு மதுவிலக்கைப்பற்றி சொல்லுவதைப் போல் மாநில அரசும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. நாங்கள் ஒப்பனாகவே சொல்லுகிறோம், மதுவிலக்கில் கள்ளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுங்கள், மத்திய அரசு எல்லா இடத்திலும் மதுவிலக்கு கொண்டுவருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இதை எதிர்த்து ஊர்வலங்கள் கள், பெட்டி, அரிவாள் இவைகளோடு, இன்றைக்கு பாண்டிச்சேரியிலும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், அங்கேயும் இதே ஊர்வலம்தான் நடக்கிறது. நாட்டில் இருக்கின்ற எத்தனையோ முக்கியமான பிரச்சனைகளை எல்லாம் விட்டு மது மரத் தொழிலாளர்களை பாதிக்கின்ற பிரச்சனையில் கைவைக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன வந்து விட்டது? சிலப்பதிகாரத்திலே கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, 'கள்ளுடைச்சியர்' என்று—பெண்கள் கள்ளை தெருவில் விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று இளங்கோ அடிகளே சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே கள் குடிப்பது என்பது ஏற்கனவே நமது நாட்டில் இருந்து வந்திருக்கிறது. இது ஒரு சமூகப்பிரச்சனை என்ற அளவில், மது குடிப்பதை தவிர்க்கவேண்டும் என்றால் பிரச்சாரத்தின் மூலமாக தடுக்கவேண்டும். சட்டத்தை போட்டு தடுத்துவிட முடியாது. நாமம் போடுகிறார்கள், பூணூல் போடுகிறார்கள், இதையெல்லாம் சட்டம் கொண்டு வந்து தடுத்துவிட முடியுமா? திருடுவது, கொள்ளையடிப்பது, கொலை செய்வது இவையெல்லாம் குற்றம், கொலை செய்தால் மரண தண்டனை—அது கூட தேவையா என்கின்ற விவாதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பூட்டோவை தூக்கில் போட்டது கூட கூடாது என்பது எங்கள் நிலை. ஆகவே இவையெல்லாம் சமூக குற்றங்கள் என்றிருப்பதால் இதையெல்லாம் பிரச்சாரத்தின் மூலம்தான் மாற்ற வேண்டும். அது போல் குடிப்பழக்கத்தை போக்க வேண்டுமென்றால் மக்களிடையே இதைப்பற்றி பேசித்தான் திருத்த வேண்டும். மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் குடும்பக்கட்டுப்பாட்டை அமல் நடத்துவதற்காக சட்டம் கொண்டுவரப்படுமா என்று கேட்ட தற்கு, சட்டம் தேவையில்லை, பிரச்சாரத்தின் மூலம்தான் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். இதற்கெல்லாம் சட்டம் கொண்டு வர முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அப்படியென்றால் இதற்கு மட்டும் ஏன் சட்டம்? ஆகவே இந்த மதுமரத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தால் மதுமரத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.....

திரு. ப. சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இலக்கியத்தைக் காட்டி மது அருந்துவது நியாயம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த காலத்தில் அப்படி மது அருந்தியதால் தான் கோவலன் கண்ணகியை விட்டு மாதவியிடம் சென்றான். அந்த நிலை இப்போதும் ஏற்பட வேண்டுமா?

1979 ஏப்ரல் 21]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : கோவலன் மது சாப்பிட்டதாக இளங்கோ அடிகள் சொல்லவில்லை. பூம்புகார் தெருக்களில் மதுவை பெண்கள் விற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று 'வேயா காட்டிற்கு....' என்ற அந்த அடிகளிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்..

திரு. ர. ஜெபமணி : திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள், பூம்புகார் காலத்திற்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லுகிறார், அப்போது தலையில் முடியை கத்தை கத்தையாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள், சட்டை போடுவது கிடையாது, அப்படிப்பட்ட அந்த காலத்திற்குப் போக வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களா ?

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பழைய காலத்திலுள்ள அத்தனையையும் நாம் விட்டுவிட முடியாது. பழையதும் நல்லதுதான். வீட்டில் கூட பழையதைதான் நாம் விரும்பிச் சாப்பிடுகிறோம். பழைய காலத்தில் 'அம்மா' என்று அழைத்தோம், அதற்காக இப்போது 'அம்மா' என்று சொல்வதை விட்டுவிட முடியுமா?..

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : கடைசியில் பதில் சொல்லலாம் என்றிருந்தேன். பஞ்சமாபாதகம் என்று சொல்லப்படுகிறதே, அந்தப் பஞ்சமாபாதகங்கள் என்னென்ன என்பதை மாண்புமிகு அம்பிகாபதி அவர்கள் சொல்லுவார்களா ?

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பஞ்சமாபாதகங்களில் குடிப்பழக்கமும் ஒன்றுதான். அதற்காக எப்போதாவது குடிப்பதை பாதகம் என்று கருதக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட பாதகம் மற்ற இடங்களில் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கும் பேரது, இங்கேயும், யு. பி. போன்ற இடங்களிலும் போய் ஜனதா ஆட்சி மது விலக்கைப் பற்றி ஏன் பேசுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை..

திரு. ர. ஜெபமணி : ஜனதா ஆட்சியின் கொள்கை இந்தியா முழுவதும் மதுவிலக்கை கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே அதைச் சொல்லி திசை திருப்ப வேண்டாம்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மதுவிலக்கு வருகிறதோ இல்லையோ அதற்கு முன்னால் உங்கள் ஆட்சிக்கு விலக்கு வந்துவிரும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நாகப்பட்டினம் தேர்தலுக்கு முன்னால் நிச்சயமாக மதுவிலக்கு வராது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : எனவே, இங்கே மூடிக் கிடக்கக் கூடிய சேலம் கிளாஸ்பாக்கடரியையும், இயங்காமல் இருக்கின்ற சக்தி பைப்ஸ் தொழிற்சாலையையும், இன்னும் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளையும் உடனடியாக இயங்குவதற்கான

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 21]

முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையில் நான் கேட்டுக்கொண்டு, தொழில் முறையில் பெரும் தொழில்களை வளர்க்கின்ற முறையில் அரசின் அணுகு முறையும், கொள்கையும் இருக்கவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி, வலியுறுத்தி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ப. சந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழில் மானியத்தின்மீது எனக்கு இங்கே பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றித் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு ஆட்சி அமைத்தபின் கிராமப் புறங்களிலே மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை வழங்குவோம் என்றும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவோம் என்றும் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு ஒரே ஒரு வழி, கிராமங்களிலே சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதாகும். அந்த அளவிலே நாம் இதிலே மிகுந்த அக்கறை கொண்டு, இதற்காக அதிகப் பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், நான் இன்றையதினம் குறிப்பாக ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாங்கள் சில வாரங்களுக்கு முன்பாக டெல்லி சென்றிருந்தபோது, அங்கே ஒரு நிறுவனத்தைப் போய்ப் பார்த்தோம். அந்த நிறுவனத்திலே, டெல்லி மாநகரிலே உள்ள கழிவு நீரைப் பயன்படுத்தி எரிவாயு தயாரிக்கின்றார்கள். இப்போது நம் நாட்டிலே மண்ணெண்ணைத் தட்டுப்பாடு இருக்கின்றது; அதோடு மட்டுமல்ல. இன்டேன்காஸ் கிடைப்பதும் அரிதாக இருக்கின்றது. இந்த நேரத்திலே இங்கேயும் அதே போல் கழிவு நீரைப் பயன்படுத்தி எரிபொருளைத் தயாரிக்கலாம். இங்கே கூட கூவத்திலே இருந்து ஒருவித ரசாயன மாற்றத்தால் தான், துர்நாற்றம் ஏற்படுகிறது. எனவே, இந்த கூவத்தின் துர்நாற்றத்தைப் போக்குவதற்கும், அதே சமயத்திலே எரிபொருள் வாயு தயாரிப்பதற்கும் நாம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதனால், நிச்சயமாக நமக்கு இந்த எரிபொருள் பிரச்னை தீரவும் வழி ஏற்படும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். டெல்லியிலே முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் ஓக்லால் பகுதியில் இந்தத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்களுக்கு கிட்டத்தட்ட 18 ரூபாய் செலவில் இந்த எரிபொருளை வழங்குகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை இங்கே ஆரம்பித்தால், எரிபொருள் பிரச்னையை தீர்ப்பதற்கு வழி ஏற்படும். அதே சமயத்தில் கூவம் ஆற்றின் துர்நாற்றமும் போகும்.

நான் இந்த மன்றத்தில் சென்ற ஆண்டு தொழில் மானியத்தின்மீது பேசுகின்றபோது, பனை மரத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். பனை மரத்தில் அதனுடைய எல்லாப் பாகங்களும் மக்களுக்குப் பயன்படுகின்றது. குறிப்பாக ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பனை மரம் அதிகமாக உள்ளது. அங்கே

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. ப. சந்திரன்]

இந்த பனை மரப் பொருள்களைக் கொண்டு கைவினைப் பொருள்களைத் தயாரிக்கிறார்கள். ஆனால், நாம் பனை மரத்திலே இருந்து எண்ணைத் தயாரிப்பதை மேற்கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக, கோவா மாவட்டத்தில் தேங்காயிலிருந்து எப்படி கொப்பறையில் எண்ணை எடுக்கப்படுகின்றதோ, அதேபோல் பனை மரத்திலே உள்ள கொப்பறையிலிருந்து எண்ணை தயாரிக்கிறார்கள். இந்த 'பாம்' ஆயிலை சாப்பிடுகின்ற உணவு எண்ணையாகவும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். எனவே, இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த எண்ணையில் கான்டில், சோப்பு தயாரிப்பதற்கும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள், விஞ்ஞான ரீதியாக என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், தேசூரில், கீழ்ப்புத்தூரில் நிலத்தடி நீர் ஆராய்ச்சி நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்திலே பூமியை குடைந்த போது, பூமிக்கடியிலே நிலக்கரி இருப்பதாக அந்த ஆய்வாளர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பகுதி மக்களும் இதைப்பற்றி பரவலாக சொல்கிறார்கள். நான் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றபோது, என்னையும் கொண்டு போய் காட்டினார்கள். அப்படி அவர்கள் ஆய்வு நடத்திய இடத்தில் கிடைத்தப் பொருள்கள் கருமையாகவும், அதைக் கொளுத்தினால் எரிகின்றது என்றும் சொல்கிறார்கள். எனவே, அங்கே நிலக்கரி கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை அந்தப் பகுதி மக்கள் சொல்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-10]

குறைந்த அளவு ஐந்து மைல் சுற்று வட்டாரத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த நிலக்கரி மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மரமன்றத்திலே தோல் தொழிற்சாலைகள் பற்றிப் பல முறை பேசி வந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் தோல் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகள் பெரும்பாலும் மக்கள் அதிகமாக வாழக்கூடிய பகுதிகளிலேதான் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நகரப் பகுதிகளிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் காரணத்தால் அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகிற கழிவு நீர் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு உகந்ததாக இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்தக் கழிவு நீரை அப்பறப்படுத்த நல்ல திட்டங்களை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற கருத்து புதிய கருத்தல்ல. இந்த மன்றத்தில் பல முறை எடுத்துச் சொல்லப் பட்ட கருத்து. குறிப்பாக வேலூர் பகுதியில் மக்கள் வாழ்கிற நடுப்பகுதியில் தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டு கழிவு நீர் வெளியே விடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதை அப்புறப் படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. ப. சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 21]

ஆரணி பகுதியில் பட்டு நெசவுத் தொழில் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. தனியார் அந்தத் தொழிலைச் செய்து வருகிறார்கள். கிராமப்புற மக்கள் பட்டுத்தறிகளை அவர்கள் இல்லத்தில் அமைத்துக் கொண்டு நல்ல முறையில் தொழில் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கூலி குறைவாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்க்குக் கூலி 3 ரூபாய் என்று சொன்னால் அதை வாங்கி விற்கிற முதலாளி லாபமே 300 ரூபாய் அடைகிற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் கூலி கொடுக்கும் வகையில் ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான முடையூர் பகுதியில் கற்சிலை செதுக்கும் பள்ளி இருக்கிறது. அந்தக் கிராம மக்கள் நல்ல முறையில் சிலைகளைச் செதுக்கி பூம்புகார், மாமல்லபுரம் ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து வருகிற ஆர்டர்களின்பேரில் அனுப்புகிறார்கள். விளம்பரம் இல்லாத முறையில் அவர்கள் அந்தப் பணியைச் செய்து வருகிறார்கள். அந்தக் கிராமத்திற்கு நல்ல விளம்பரம் கொடுக்கவேண்டும். அந்தக் கிராமத்திற்கு நல்ல விளம்பரம் தரவேண்டும். கலையம்சம் பொருந்திய அந்தத் தொழிலை ஊக்குவிக்க ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50,000 ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனை செய்வார்களானாலும் வரி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட மையங்களில் இருக்கிற சிறு தொழில் அலுவலர்கள் வட்ட அளவில் சென்று அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஆலோசனை கூறுகிற வகையில் கருத்தாங்குகளை நடத்தி கிராமப்புறங்களில் தொழில் செய்ய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரணியில் கூசிமலைப் பகுதியில் 150 ஏக்கர் தரிசு நிலம் இருக்கிறது. ரயில் பாதை இருக்கிறது. போக்குவரத்து வசதி இருக்கிறது. அங்கு 'சிட்கோ' நிறுவனத்தின் மூலம் தொழிற்சாலைகளை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று ஆரணி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அர்ஜுனன் சார்பாகக் கேட்டுக்கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தொழில் மானியத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க தொழிற் துறை மூலமாகத்தான் ஏதாவது செய்ய முடியும். படித்தவர்கள் மத்தியில் இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உச்ச கட்டத்தை அடைந்து கிராமங்கள்தோறும் எஸ். எஸ். எல். சி., பி. பி. சி., பி. ஏ. படித்த மாணவர்கள் வேலையில்லாமல் உருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலைமை அரசுக்குத் தெரியும்.

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

இந்த நேரத்தில் நாம் பெரிய பெரிய தொழில்களைப் புதியதாகத் தொடங்குவதற்குப் பதிலாக ஏற்கனவே தொடங்கப் பட்ட தொழில்கள் சில இடங்களில் மூடப்பட்டும், சில இடங்களில் சரிவர நடைபெறாமலும் இருக்கும் தொழில்களை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நேற்று முன்தினம் தொழிலாளர் மானியத்தில் பேசுகிற போது கூட ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தேன். குரோம்பேட்டையில் இருக்கும் லெதர் கம்பெனி, 400 பேர் வேலை பார்க்கும் தொழிற்சாலை கடந்த பத்து மாத காலமாக மூடிக் கிடக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலை அதிகமான லாபம் வருகின்ற ஒரு நல்ல தொழிற்சாலை. கிட்டத்தட்ட ஆண்டுக்கு 60 லட்சம் ரூபாய் லாபம் வந்து கொண்டிருந்த அந்தத் தொழிற்சாலை இப்போது என்ன காரணத்தாலோ மூடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே மிக அருமையான தொழிற்சாலை என்று பெயர்பெற்ற அந்த லெதர் தொழிற்சாலையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை செலுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக 10 மணித்துளிகள் மட்டுமே செலவிட்டால் கூட நம்முடைய முதலமைச்சர் அதை திறப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும்படி செய்யலாம். அதைத் திறப்பதன்மூலம் பல ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இங்கே தொழிற்சாலை சம்பந்தப்பட்ட பிரதிநிதிகள் வந்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சரை பேட்டி காண காத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அதிலே அக்கறை செலுத்துமாறு நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மத்திய அரசு தமிழகத்திலே தொலைபேசி, தந்தி சம்பந்தப்பட்ட ஒரு 5 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைத் தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறது என்று அதிலே இருக்கின்ற முக்கியப் பிரமுகர்களில் ஒருவர் என்னிடம் சொன்னார். நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொலைபேசி, தந்தித் தொழிற்சாலையை தமிழ்நாட்டிலே பிற்பட்ட பகுதியான இராமநாதபுரம் பகுதியிலே தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கருப்புக் கல்லைப்பற்றி இங்கே பரவலாகச் சொன்னார்கள். கருப்புக்கல் என்பது மிகப் பெரிய லாபத்தை இன்றைக்குத் தரக் கூடிய நல்ல தொழிலாக இருக்கிறது. அதை அப்படியே ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்குப் பதிலாக தமிழகத்திலே தொழிற்சாலை யொன்றை ஆரம்பித்து அதற்கு மெரு கேற்றி அனுப்புவதன் மூலமாக அதிகமானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்பது மட்டுமல்ல, பெருத்த லாபமும் அரசுக்குக் கிடைக்கும். வெள்ளைக் கல்லும் பெங்களூருக்கு அனுப்பப்படுகிறது, அதையும் அப்படியே அனுப்பாமல் அதற்கும் கரூர் பக்கத்திலே அரவக்குறிச்சியிலே வறண்ட பகுதியிலே ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1979 ஏப்ரல் 21]

வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும் சலவைக்கல் தயாரிக்கும் நல்ல தொழிற்சாலையும் அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்களைப் பரவலாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இங்கே குறிப்புகளிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே சிறு தொழில்கள் என்றால் இரண்டு முக்கியமான தொழில்கள், ஒன்று தீப்பெட்டி தொழில்; இரண்டு பீடித் தொழில்தான் இருக்கின்றன. கேரளாவிலே பீடித் தொழிலாளர்களே அந்த தொழிலை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள், அதன் காரணமாக அத்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு கூலி 12 ரூபாய் முதல் 15 வரை கிடைக்கிறது. ஆனால் முதலாளிகளை வைத்து அவர்களிடத்திலே வேலைபார்க்கிற தொழிலாளர்களுக்கு 2,3 ரூபாய் தான் கிடைக்கிறது. இந்த நிலைமையை உணர்ந்து, கேரளாவிலே செய்திருப்பதைப்போல் தமிழகத்திலேயும் தொழிலாளர்களே பீடித் தொழில்களை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே ஏற்படுகின்ற இன்னொரு லாபத்தையும் நான் தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்து பீடித்தொழில் செய்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகைகள் என்ற முறையிலே ஏராளமான ஸ்காலர்ஸிப் கொடுத்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 200 மனுக்கள்கூட வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் கேரளத்திலிருந்து 6 ஆயிரம் மனுக்கள் போட்டு அவர்கள் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து சிறு தொழில்களுக்குத் தேவையான பணத்தை தேசிய வங்கிகள் கொடுப்பதில்லை. எந்தவகையிலேயும் அவைகளுக்கு அவை உதவுவதில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு தேசிய வங்கிகள் சிறு தொழில்களுக்கு உதவி செய்கின்ற வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்,

நம்முடைய ஜனதாக்கட்சித் தலைவர் அருமை நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே தீப்பெட்டிக்குப் போட்ட வரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த வரியை நீக்கி, இங்கே வருவாய்த் துறை அமைச்சர் ஒரு பில் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு வரி குறைந்து விட்டது என்ற செய்தியை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிறு தொழிலுக்கு அதிகமாக உதவி செய்வதன்மூலமாக வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்து தமிழகத்திலே வேலையில்லாத பிரச்சனையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

*திரு. ந. தனசேகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில்துறை, தொழில் வளர்ச்சித் துறை ஆகிய 2 மானியங்களின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. ந. தனசேகரன்]

வைப்பதற்குக் கொடுத்த சந்தர்ப்பத்திற்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் இந்திய துணைக் கண்டம் விடுதலைப் பெற்று ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகள் முடிவுபெற்ற இந்த நிலையில் 20 ஆண்டுக்காலம் தொழில் துறை முன்னேற்றம் எந்த அளவில் இருந்தது? யானை கட்டி அதற்கான தீனி போடுவது போல், பெரும் முதலாளிகளை வளர்ப்பதற்காக, திட்டங்களைத் தீட்டி, தனிப்பட்ட முதலாளிகளை ஊக்குவிப்பதற்கு ஆலவட்டம் போட்டதை அன்றையதினம் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அதற்கடுத்த படியாக, 7 ஆண்டுகாலம் இருள் பற்றிய காலமாக, இருள் மிக்க காலமாக, இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு மிகப் பெரிய தடைக்கற்களாகக் காணப்பட்டதையும் நாம் பார்த்தோம். அந்த 7 ஆண்டுகள் இருளைக் கடந்து, இந்த இரண்டு ஆண்டுகாலத்தில், எந்த அளவு முன்னேற்றத்தை நாம் பார்த்திருக்கிறோம் என்றால் இன்றையதினம் அவை முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டிலே பலதரப்பட்ட முன்னேற்றத்திற்கான அறிவிப்பு களையும் பல்வேறு அரசாணைகளையும் அவசர அவசரமாக செய்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி வெளியிட்டுள்ள அரசாணைகள் மூலமாக தமிழகத்திலே, எதிர்காலத்திலே ஒளிமயமான சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்திடும் நிலைக்காக உள்ளபடியே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தமிழக மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம், எனது பகுதியில், உப்பை மூலதனமாகக் கொண்டு இரசாயனத் தொழிற்சாலைகள் பல ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் பல வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த உப்பை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு, Potassium chloride, Sodium sulphate, Bromide, Magnesium carbonate தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளை இந்த நேரத்திலே நான் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடலோரப் பகுதிகளில் வாழ்கிற மீனவப் பெருங்குடி மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக, கடல் சார்ந்த தொழில்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடல் பாசியைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், இந்த நாட்டிற்கு அன்னியச் செலாவணியை அதிகமாக ஈட்டித் தரக் கூடிய ஒன்று அது. அந்தக் கடல் பாசியை உருவாக்க தனித் தொழிற்சாலையை அரசின் சார்பாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டம் தொழில் துறையிலே முன்னேறி வளருகின்ற சூழ்நிலை பெற்றிருந்தாலும், பிற்பட்ட மாவட்டமாக அறிவிக்கப்படாத காரணத்தால், தொழில்களைத் துவங்க வருகின்றவர்கள் தயக்கம் காட்டுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது.

[திரு. ந. தனசேகரன்]

[1979 ஏப்ரல் 21]

ஆகவே, பல்வேறு காரணங்களை உத்தேசித்து, அந்தப் பகுதியை பிற்பட்ட மாவட்டமாக அறிவிப்பதற்கு, மத்திய அரசாங்கத்தை மாநில அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கட்டிடத் தொழில் புரிபவர்களைக் கூட்டுறவு மூலமாக ஒன்று சேர்த்து, கட்டிடத் தொழில் கூட்டுறவு சங்கம் என்று அமைத்து, மற்ற தொழில்களில் வேலை செய்பவர்கள் கீழே விழுந்து இறந்து விட்டால், உயிர் நீத்தால், எந்த அளவு உதவித் தருகிறோமோ, அந்த அளவுக் கட்டிடத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கும் உதவித் தொகை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்திலே, 'சிப்காட்' உருவாக்க இடம் எல்லாம் தேர்வு செய்யப்பட்டு, இன்றையதினம் அதை உருவாக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்காக, நான் நமது அரசைப் பாராட்டுவதோடு, அந்த 'சிப்காட்' நிறுவனத்தை மிகக் குறுகிய காலத்திலே, விரைவான காலத்திலே உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதிக நேரமில்லாத காரணத்தினால், வாய்ப்பினை தந்தமைக்கு மீண்டும் ஒரு முறை நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. அ. பாலுச்சாமி : மதிப்பிற்குரிய மாமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், தொழில், தொழில் வளர்ச்சிக்காக வைத்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றைய தமிழகத்தில் தொழில் வளம் காண வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடும், கிராமப்புறங்களில் தொழில் வளம் பெருகினால்தான், அன்று கனவு கண்டு வந்த அண்ணல் காந்தி அவர்களும், பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களும் கண்டு வந்து கிராம ராச்சியத்தைக் காண முடியும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு புரட்சித்தலைவர் கிராமத் தொழில் துறை என்ற அமைச்சர் துறையை ஆரம்பித்து கிராமங்கள்தோறும் தொழில்கள் முன்னேறுவதைக் கண்டு கிராம மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முன்னாலே ஆண்ட முதல்வர்கள் கூட வெளிநாட்டுக்கு சென்று வந்து தமிழகத்திலே இறங்கியவுடன் பலவிதமான செய்திகளை வெளியிட்டார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், "சங்கே முழங்கு, சங்கே முழங்கு மங்காத தமிழுக்கு சங்கே முழங்கு" என்று பாவேந்தர் பாடிய பாட்டிற்கு ஒப்பாக புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் மூச்சும், பேச்சும் தமிழகம் முன்னே சங்கே முழங்கு என்ற கருத்தின் படி வெளிநாடு சென்ற நேரத்தில்கூட ஜப்பான் நாட்டுடனும் சிங்கப்பூர் நாட்டுடனும் தொழில் வல்லுநர்களிடம் கலந்து

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. அ. பாலுச்சாமி]

பேசி தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தை தமிழக மக்கள் போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு.
* * * *

நேர்மையான ஆட்சியை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் தமிழக அரசை மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் தாமதான் இந்த நாட்டுக்கு சொந்தக்காரர்கள் நாங்கள்தான் இந்த நாட்டை ஆள தகுதி படைத்தவர்கள் என்றும், யார் யார் நேரத்திற்கு நேரம் மாற்றி தங்கள் திசையை திருப்பிக் கொண்டு செல்கிறார்கள் என்பதனை மக்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அறிந்து தெரிந்த புதிய பாடத்தை தொடர்ந்து தமிழக மக்கள் காட்டத்தான் போகின்றார்கள் என்பதனை மெத்தப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பலகேரடி முதலீடு செய்து சிலருக்கு வேலை கிடைப்பதை தவிர்த்தும், அளவில் பல லட்சம் முதலீடு செய்து பல தொழிற்சாலைகளை அமைத்து பல பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திட்டத்தை, தமிழகத்தில் உள்ள மக்கள் அனைவரும், வேலையில்லா மக்கள் அனைவரும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான நிலக்கோட்டைத் தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனது நிலக்கோட்டை தொகுதி பலவகைகளில் பின்தங்கிய பகுதி. இங்கு அரசு கூட்டுறவு நூல் ஆலை ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலக்கோட்டை தொகுதி மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாக இருப்பதினால், அங்கே ஒரு பேப்பர் இடைஸ்டிரீஸ் ஒன்றும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு, பஞ்சாலை ஒன்றை துவக்கவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன * * * *

என்ற வார்த்தைகளை பத்திரிகைகளிருந்தும் குறிப்பேட்டில் இருந்தும் நீக்கிவிட வேண்டும் என்று உத்தரவு இருக்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது அவையில் தொழில்கள், தொழில்

* * * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 21]

வளர்ச்சிக் குறித்த மூலநுள் செலவுகள் என்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் எங்களுடைய பார்வேர்டுப் பளாக் கட்சியினுடைய சார்பாக சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

அதற்கு முன்னால் நமது அம்பிகாபதி அவர்கள் பேசுகிற போது குறிப்பிட்டார்கள், தொழில்கள் என்று சொன்னால் ஹெவி இண்டஸ்டிரிஸ் என்று சொல்லப்படும் பெரிய தொழில்களை அதிகமாக உருவாக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய தொழில்களை புதிதாக உண்டாக்குவதை விட, இருக்கின்ற பெரிய தொழில்களை பாதுகாத்து வளர்க்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் தொழில்களை ஏற்படுத்தி அரைவயிறு கால்வயிறு சாப்பிட்டு பட்டினிக்கிடக்கும் மனிதர்களுக்கு, மெஜாரிட்டி மக்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில் அரசின் தொழிற் கொள்கைகள் இருக்க வேண்டும், என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

[பிற்பகல் 1-30]

அந்தக் கோணத்திலே பார்க்கிறபோது இப்போது ஒதுக்கப் பட்டு இருக்கிற நிதி ஒதுக்கீட்டில் கூட ஹெவி இண்டஸ்டிரிஸ் என்ற தலைப்பின் கீழ் கனரகத் தொழிலுக்கு 7 கோடி ரூபாயும், ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்டிரிஸ் — என்ற தலைப்பின் கீழ் கிறு தொழிலுக்கு 9 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதை நான் பாரட்டுகிறேன். அதனுடைய உள்தோக்கம் இந்த கிராமப்புறங்களில் தொழில் வளத்தைப் பெறுக்குவதன் மூலம் வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவும், உற்பத்தி பெருக்கம் ஏற்படுத்துவதற்கும், அதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கவும் என்ற அடிப்படையிலே திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்ற வகையில்தான் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் 10 நிமிடத்தில முடித்துவிடுங்கள். பேரவையின் இக்கட்டத்தை பேரவையின் அனுமதியோடு 1.40 வரை நீட்டிக்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : அந்த நல்ல நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த தொழில் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்று இன்னும் அதிகமான நிதி ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இந்த மானியத்தின் மீது பொதுவாகத்தான் பேச முடியும். நுணுக்கமாக — தெளிவாக — அதாவது கிரிட்டிகல்லாக என்று சொல்வார்களே — அதுபோல் பேச முடியாவிட்டாலும், பொதுவாக நான் கேள்விப்படுகிற அளவில், மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியோடு இன்னும் அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, இன்னும் தீவிரமாக நிதி ஒதுக்கம்

1979 ஏப்ரல் 21]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

செய்தால், விரைவாக பல திட்டங்களை அமல் படுத்த முடியும் என்று கூறி, அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் விரைவாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்து அதிகமாக பணம் வாங்கவேண்டும். கிராமப்புறங்களில், குறிப்பாக மதுரை போன்ற மாவட்டங்களில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இருந்தாலும், பல செயல்படாமல் மந்தமாக இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையாக இருக்குமானால் அந்த மந்த நிலையைப்போக்கி, மக்களின் நல்வாழ்த்துக்களைப் பெறுவதற்கு, அரசுக்குப் பெற்றுத் தருவதற்கு அதிகாரிகள் உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும். தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். 35 தீர்ப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கு மாண்புமிகு சிறு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்புக் கொடுத்தார்கள். அதற்காக என் தொகுதி மக்கள் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 35 என்று இருப்பதை அடுத்த திட்டத்தில் 100 என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேழுகுவர்த்தி ஆரம்பிக்கும் தொழிற்சாலையையும் நம்முடைய மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையில்: அமைச்சர்கள் வெவ்வேறு துறைகளின் மூலமாக திட்டங்களை அறிவித்து இருந்தாலும், சிறு தொழில்களின் மக்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்ற அளவிற்கு — அது கைத்தறித்துறை அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி — வேறு அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி — சிறு தொழில்களை ஆண்டிப்பட்டித் தொகுதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டிப்பட்டித் தொகுதி மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதி; பல்வேறு கிராமங்களில் மக்கள் வறுமையால் வாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கே வைகை அணை கட்டும்போது 10-15 கிராமங்கள் காலி செய்யப்பட்டது. அவர்களுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்கள் தற்காலிகமாக கொடுக்கப்பட்டது. அந்த மக்களுக்கு நிரந்தரமான வாழ்க்கை வசதி உருவாக்குவதற்கும், அந்தப் பகுதியில் கிராமப் பொருளாதாரத்தை ஸ்தரப்படுத்துவதற்கும் உரிய வகையில் ஏற்கெனவே வைகை அணைக்குப் பக்கத்திலே ஹைலான் - தொழிற்சாலை அமைக்கவேண்டும் என்று கிட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்தது. மாண்புமிகு அமைச்சர் இராஜா முகமது அவர்களுக்கும் அது தெரியும், அந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு உரிய உத்தரவை விரைவாகப் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 21]

உசிலம்பட்டியில் ஒரு பின்தங்கிய பகுதியாகும். ஏற்கெனவே நான் அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் 2 கோடி ரூபாயில் ஒரு நவீன நூற்பாலையை—கோபிஸ்டிகேட்டில்—25 ஸ்பின்டில்கள் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்படும் என்று இதே மன்றத்தில் அறிவித்தார்கள். அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அந்த நவீன நூற்பாலை திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும், அந்தப் பகுதி மக்கள் வறுமையில் வாடுகிறார்கள், அந்த வாட்டத்தைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மானியத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாததாக இருந்தாலும் மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் திரு. குழந்தைவேலு அவர்களிடத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது உசிலம்பட்டி, திருமங்கலம் போன்ற பகுதிகளில் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்புக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும். இப்போது நடந்துகொண்டிருப்பது இன்டஸ்ட்ரிஸ் மானியம் என்பது தெரியும். இருந்தாலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதற்காகக் கூறிக்கொள்கிறேன். 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இருந்தாலும் ஒரு 6 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு என்றுதான் இப்போது அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதை ஒரு முதல் கட்ட அறிவிப்பாகக் கருதுகிறேன். ஆகவே இதை முதல்கட்டமாகக் கொண்டு இன்னும் 14 ஆயிரம் ஏக்கருக்கும் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று 4 இலட்சம் மக்களின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொண்டு 6 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு வழங்கப்பட்டதற்கு நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்து இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று, ஏப்ரல் திங்கள் 23ம் நாள் திங்கட்கிழமை காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.36 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(8) பேரவைமன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

147. தமிழ்நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு நகராட்சி மன்றங்கள் (தலைவர் மற்றும் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கான தேர்தலை நடத்துதல்) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து ஊரகவளர்ச்சி — உள்ளாட்சித் துறையின் 31-1-1979 ஆம் தேதியிடப்பட்ட அரசாணை எண். 165-ல் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் V / 1920) 304 (d) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டது].